

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 30. марта 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо да су данас присутни:

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

Затим пуномоћници Радоњићи и Кандић.

Затим браниоци Крсто Бобот који се јавља и за Горана Петронијевића, Небојша Перовић, Шћепановић Вучић, затим Мршовић, Радивојевић и Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мењате, господин Мршовић мења и адвоката Бороковића? Тако.

Оптужени су сви ту, дакле доведени из Окружног затвора, Поповић, Сокић, Кастратовић и Миладиновић и они који се бране са слободе Брновић, затим Богићевић, Корићанин Видоје и Вељко и Цветковић Звонимир.

Ту су и тумачи Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали и сведока Лирију Гаши, Хаци Чеку. Изволите господине Сокићу нешто пре него што почнемо данас?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро јутро. Госпођо судинице ја бих Вас молио за моје здравствено стање, ја више нисам у стању да присуствујем суђењу, ја пар ноћи нисам спавао од ноге и мени је све горе и горе, а ту имам и налаз од специјалисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу искључите ту те слушалице молим Вас.

ОПТАБДУЛАХ СОКИЋ: Овај сам налаз добио прије 7 дана вероватно 24.03. и мени су одређене неке терапије физикалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Сокићу овако ја имам овде извештај који сам добила 25.03. дакле када је почео, ових дана када смо почели суђење, да су сви пацијенти, односно све особе које се налазе у притвору под редовном терапијом, сталним медицинским надзором, тренутно стабилног здравственог стања, способни да присуствују суђењу и прате његов ток. Затим, добила сам 28.03. извештај да је пацијент Сокић Абдулах због пријављених тегоба са коленима и подацима о ранијим повредама, прегледан 24.03. од стране хирурга консултанта урађен је рендгенски снимак, прочитан од стране специјалисте рендгенолога. На снимцима се виде дегенеративне промене, хирург је препоручио аналгетике по потреби, аналгетике по потреби, који се користе у. Господине Сокићу ја читам још увек. Који се користе у условима у

затвору, дакле да нема потребе да идете у болницу и овде је та терапија и дијагноза. Лекара хирурга.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Али код мене пише другачије, ако је то тај налаз исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је тај налаз.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Код мене пише другачије. Мени је прочитао један доктор хирург.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу дакле ја сам читала нешто друго, а то што Ви имате имам и ја, ја то нисам прочитала. То је налаз лекара специјалисте, у том налазу лекара специјалисте пише да се Ви жалите на болове, је ли тако оба колена?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то пише у том Вашем налазу?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је то, значи ја то имам и имам овде да је Вама терапија препоручена да су то, да пише видите доле оно последње пише аналгетици који се могу користити у условима затворским. Дакле то је то што ја имам, уколико се од овог последњег прегледа и од овог обавештења које сам ја добила, Ваше здравствено стање тако променило да Ви због тако тешких болова не можете да пратите данашњи претрес, ја ћу сместа овде лекара кога имам да доведем да Вас прегледа и да чујем који су то. Да чујем да ли сте узели лекове?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте узели лекове?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: «Бруфен» за мене није лек што се тиче ових болова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вам је препоручио лекар, не знам шта је за Вас.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па «бруфен» је за главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лек, ето тако да је то то.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не знам ја би Вас опет замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је терапија коју је дао лекар.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја од сутра више не долазим јербо не могу, по цјелу ноћ ја не спавам, то нико не може да схвати у томе је ствар. Не могу да долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сокићу, ја ћу наложити ванредни преглед уколико Ви имате неке друге тегобе, иначе ово што се тиче ових ваших проблема са ногама, то су лекари прегледали, дали терапију и то је то.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добро, хвала. То ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим Вас. Господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, само једну ствар, дакле аналгетици за ублажавање болова у реду, али је природа болести мог клијента таква дакле да заиста захтева мало темељније лечење. Услови у затворској болници заиста нису неки и то је нешто што не можемо апсолутно да занемаримо, према томе ја бих замолио судско веће не сада, дакле уколико постоји могућност да се претрес настави, не бисмо заиста да инсистирамо на прекиду, али бих молио да заиста ургирате код надлежних у притворској јединици Специјалног суда да се ипак мало озбиљније само посвети медицинска пажња мом браћенику, ништа више судија. Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу је и обављен овај ванредни преглед, господине Крстићу, он је обављен у том смислу, тако да то је то.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Наравно судија, али иначе његово стање траје већ дуже време заиста и то је последица и повреде коју је задобио па некако близу овог догађаја о коме ми сви причамо овде. Знате и то све има везе јер ја опет сматрам следеће, ако држава некога лиши слободе, држава и одговара за њега у потпуности и за здравље и за живот. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, седите.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим Вас сведока Хаци Чекуа.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Председнице само пре него што дође сведок, хоћете ми дозволити да се око 12,30 часова ако буде било у току испитивање, удалим из суднице јер имам суђење пред Вишим судом? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мењаће Вас ко? Господине Перовићу ко ће Вас мењати?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Мењаће ме колега Мршовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уз сагласност оптужених претпостављам.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу Ви сте сагласни да Вас данас уместо Борковића брани адв. Мршовић? Добро.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ

Господине Чеку добара дан.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овај начин пробамо и превод, тако да можете да говорите на свом језику. Имамо преводиоце. Ви сте већ били овде у суду и давали исказ у својству сведока оштећеног, у односу на Ваше податке које сте тада дали суду, да ли има неке измене?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рећи ћу Вам претходно упозорење за сведоке које је предвиђено законом. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа полаже се заклетва на тај начин што ћете молим Вас понављати за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Што пред судом бубем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да од свега онога што сам упознат, што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Судски тумач Гани Морина: Није схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати, то је само.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што кренемо на овај део где Ви требате у најкраћим цртама да нам кажете шта се догодило 14. маја 1999. године, морам да Вам кажем уколико током претреса, током излагања или у оном делу када Вам буду постављана питања, желите да направимо паузу или да се одморите, молим Вас да ми то одмах сугеришете.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, уреду. Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо браниоци, затим оптужени, тужиоче, морам да Вас обавестим да према речима овог оштећеног и сведока и информацији коју сам добила из Сужбе за помоћ и подршку сведоцима, осим година које Ви видите у списима предмета, сведок није баш тако доброг здравственог стања, тако да Вас молим да то имате на уму

приликом данашњег претреса. Господине Чеку да ли Ви остајете код овог исказа који сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да нам најкраће кажете како је страдао Ваш брат и шта се десило 14. маја?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да ли желите да то говорим мало опширније или само у кратким цртама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У најкраћим цртама, и посебно уколико сте нешто пропустили да кажете код истражног судије да нам кажете и то.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Могу ли да говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Дана 14. маја у 7,30 био сам у дворишту моје куће и чуо сам један рафал испаљен на врху села и то се чуло јако добро и поред моје куће, изашао сам и погледао сам тамо код дворишних врата и угледао сам једног наоружаног војника. Он ме је позвао, ја сам се упутио у његовом правцу, он је имао је аутомат и један пас када је видио то он је скочио на њега, а ја сам одмах спречио да дође до незгоде. Како је држао уперен аутомат према мени, он је окренуо аутомат, аутоматску пушку или аутомат, и убио је пса. Ту близу био је још један други пас и њега је убио. Дакле, била су двојица, онда су ми рекли да одмах пођем са њима и упутили смо се тамо где су били они остали мештани. Ја сам пошао са њима заједно са мојом старицом у Кадријево двориште и ту сам видео око 50-60 чланова породице Чекуа. Ту је био и Хасан, њих је било петоро наоружаних особа у униформама, прво су нам рекли све што имамо по џеповима да то извадимо на једно ћебе које је било ту, и ако нађемо нешто друго што нисте вадили ми ћемо Вас убити, ми смо извадили све што смо имали по џеповима и ставили смо ту на том кревету и ту смо ставили новац који смо имали код себе, када су покупили то, онда су рекли «срамота то за вас што сте толико мало извадили ми смо очекивали мало више новца». онда су ушли у Кадријеву кућу, унутра, и рекли су му «Кадри да ли имаш некога овде унутра кући, ако имаш некога овде ми ћемо тебе убити». Ту је била једна старица парализована и ми нисмо знали да је она ту. Када су ушли унутра у ходник отворили су врата и она је била у једној соби, видели су ту старицу и одмах су пуцали, односно убили Кадрију и одмах запалили кућу, подметнули ватру да запале кућу.

Онда су узели Кадријевог брата Незира и водили га тамо, одвели га у једном делу његове куће на спрату. Са њим су била два војника, а чини ми се да је био још руководилац, односно командир, а чини ми се да је ту био онај Небојша. Он је дао знак тамо кроз прозор шта да радим, он је рекао «поби их све», а он је имао један нож, већ се налазили тамо код Бистрице на песку, ухватио га је тамо и тим ножем дао му знак «ајде врати се овамо». онда су Хасана одвели и водили га прво код куће јер су тражили

Агимија. Терка Хасанова која је била ту са нама јер ми смо изјавили да Агима одавно нисмо видели. Онда су нашли фотографију њене сестре која се фотографисала заједно са Агимом и са Хасанијем у Швајцарској. Један од њих, ових криминалаца, ја ти си овде на овој слици, на овој фотографији, она рече ја нисам ту то је моја сестра која личи на мене, имао је једно дете у наручју, жалосно је да испрљам оружје са крвљу овог детета јер би сада ликвидирао, а ово је био Сретко Јован Поповић. Питао је Хасана да ли Ви радите у пивари, јер они су били другари са посла, он је одговорио да, онда су повели Хасана, водили га у штали тамо где су краве биле. Двојица од њих, Срећко и још један други. Ја нисам овог другог познавао, кажу да се он звао Звонко али ја не знам тачно да ли се тако звао. У тој штали заклали га и једним метком био погођен у грудима а један у главу. Дакле, у глави са леву страну главе, лева страна главе била је поломљена. Ту је било и мало сена у тој штали и онда су подметнули ватру у том сену и штала почела да гори. Онда сам ја пошао, ушао унутра, нашао сам га, затекао сам га како је био заклан, повукао сам се одмах јер је почело те греде да падају, запаљене греде да падају на мене. Тог тренутка сам изашао и приметио сам да једну краву су ножем ударили и то сам тад тог тренутка сам чуо како је врисак Хасана и само краве су се помешале и тако сам приметио да и крава је била убодена ножем. Ето то је у кратким цртама имао сам да вам кажем, а ви сада постављајте питања и изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћу Вас само једну ствар, то је код истражног судије споменули сте Бобана.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Ја не знам ко је, ни тада нисам познавао њега, али сам чуо његово име Бобан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како је изгледао?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Молим? Не, не нисам знао јер ја нисам га познавао, нисам знао ко је од њих Бобан, могу да опишем само Срећка и Небојшу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале не?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показатељемо Вам само још неке фотографије које су стигле у међувремену.

За овим се сведоку оштећеном преко документ камере показују фотографије од броја 12 до броја 18 из фотоалбума који је доставила полиција.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Могу ли нешто да кажем о тим сликама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Када сам био код истражног судије показали су ми неке слике са неким белим, са белим капама и са неким другим униформама и ја нисам могао да идентификујем те фотографије, молим суд да тог тренутка ми нисмо смели уопште да подигнемо главу, да гледамо, јер претила нам је опасност да будемо сви убијени. Заборавио сам да кажем још једну ствар када су тражили ко је у ужој породици Агимовој, Хасан се представио и пријавио и рекао је ја сам Агимов отац, Агим није овде. У то време он је био руководиоцац ОВК, односно командант за цело Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове фотографије, мислим да ћете препознати, ради се о селу и о Вашој кући.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Покушаћу, мада неке ствари сам и заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде дакле нису војници, значи на монитору морате да погледате, је ли видите кућу?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, видим кућу. Видим куће, то је моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато Вам и кажем да ћете ове фотографије моћи да препознате, дакле да ли се ту види?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ово је моја кућа и то је моје двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту види неки од објеката где су се десила убиства?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не. То је на другом месту око 200 метара даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда да погледамо само још ове фотографије које Ви можете да разјасните, ово је 13.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, то је та штала за краве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Могу ли сада нешто да кажем с обзиром да сам мало пре заборавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Када сам се удаљио и оставио мога брата како гори, онда његова ћерка и син пошли су према њему, а ја нисам им дозволио. Они су били поставили ту неки експлозивно средство и то је експлодирало као кад експлодирају ракете, два пута, так, так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово где је, ова фотографија, сачињена, 14?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: На овој фотографији налазим се ја, а ово другог не видим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то код Вас код куће?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, то није у мојој кући, а ја налазим се на овој фотографији, али то није моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није кућа Вашег брата?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, није, није ни кућа мога брата иако не видим добро јер не види се цела зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Јер овде губим орјентацију сада, не видим добро фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда ако се служите наочарима да ли да ставите наочаре?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Имам наочаре са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово Ви исто показујете нешто, видите?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, овде видим само две каце, а друге ствари не разликујем овде, не видим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: И овде сад се виде ове каце. Не могу сада да идентификујем нешто посебно на овој фотографији. Да, то је Кадријева кућа, у овом дворишту ми смо били скупа сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Односно окупљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још једну фотографију имамо.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Е сада ми се овде нешто помешало, требало би да буде код Кадрије и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле 17 и 18 је кућа Кадри Чекуа. Добро. Да Вас питам дакле том приликом убијен је Кадри Чеку, Незир Чеку, и Хасан Чеку?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. То је било само Кадријево двориште и Незира, а Хасаново двориште и моје било је мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате или можете да нам опишете ову двојицу војника који су убили Незира?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, не би могао да опишем, знам само да су били у униформи, а како су изгледали то не би могао да опишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове који су ушли за Кадријом у кућу и када су видели ту старицу, како су они изгледали, да ли то можда знате?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: То је био Небојша и Срећко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови који су одвели Вашег брата?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, ови који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хасана?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Убили, Хасана су убили у штали, а Кадрија у салону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је отишао у шталу са Хасаном?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Са Хасаном је ишао Срећко и један други, они су рекли тада да се звао Звонко, али мени није добро познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте само чули Звонко?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, за Звонка само сам чуо, а нисам га видио, а Срећко је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате одштетни захтев који бисте поставили овде данас у поступку за своју браћу?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, да. Тражимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли опредељујете висину тог захтева?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја нисам стручњак да би одредио, односно определио се за неки износ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Имовинско правни захтев поставља, али не опредељује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле чланови већа? Немате питања. Тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Чеку да ли се сећате да сте ЕУЛЕХ полицији давали изјаву?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. Дао сам често неке исказе, тога се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује, причамо само о изјави коју сте дали фебруара 2010. године ЕУЛЕХ полицији, да ли се сећате шта сте тада рекли?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја мислим да ништа нисам променио у тим исказима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли остајете код те изјаве коју сте дали ЕУЛЕХ полицији?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, стојим иза свих мојих исказа које сам дао. Ја сам настојао да испричам шта год је било могуће, само истину. Али нису ми одобрили да говорим мало опширније него сам говорио стално у кратким цртама оно што је било неопходно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опширније сте причали код истражног судије овде у Београду?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, ни овде нису ми одобрили да говорим опширније јер многе ствари су ми познате и доживео сам те догађаје, а поготово везано за убиство мога брата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде у Београду код истражног судије поменули сте да су неки војници долазили и пре 14. маја и да је међу њима било лице које ви кажете да се зове Лекић?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, то је био Шалипури, син са презименом Лекић, Лекићев син, а овај син овог Зарије имао је маску, обратио ми се «како се ти зовеш», а мени је он био познат и ја сам га добро познавао, али сам му се обратио речима «ја тебе не познајем».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како се тај Лекић звао, како му је име било?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Звао се Вук, Вук Лекић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли му то име или надимак?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, име му је Вук а презиме Лекић, звали су га и «Бели».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих још нешто из истраге, а то је страна 159 Ј, на овој страни помињете да вас је војска два пута истерала из Ћушке.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тога ко вас је први пут?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Први пут је био овај Шалипури, наредио нам је да што пре је могуће да напустимо Ћушку, али нисмо га напустили, а за Бајрам када је већина становништва изашла, ја сам разговарао са мојим братом Хасаном шта да радимо сада и одлучили смо да не одемо, него да останемо ту и рекли смо боље да будемо убијени у нашој кући него негде на неком путу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када помињете први пут.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: И ми смо одлучили тог тренутка да останемо ту, да не одемо. Критичног дана опет су нам наређивали да се удаљимо, односно да се иселимо из Ћушке. Ми смо ту оставили убијене људе и тракторима смо изашли на магистралном путу. Они су нас поново вратили, дакле дао је наредбу командант полиције да тамо код пункта, код фабрике су нас вратили поново. Поподне приметили смо и из Захаћа су дошли и поново смо изашли напоље. Онда је предводио ту групу Брновић, командир полиције. Једног места тамо, ту су нас задржавали сат и више, и ови из Захаћа који су били сишли са трактора, малтретирали и тукли, то се све догодило пред свима нама. Наређивали су нам да се вратимо, ми смо се вратили. Имао сам један трактор који је био испред мене и кад смо дошли до пута да бисмо ушли, да бисмо ушли у село, он је ушао у село и ја за њим, а ови из Захаћа су водили са леве стране негде до Витомирице. Код гробља тамо су узели једну жену која се звала Есма и за ту жену се не зна више ништа, за ту женску особу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је узео ту жену?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не знам. Ја мислим да ова група је узела ту женску особу. Хтео би још нешто да кажем да након три дана ја сам изашао на улицу, нашао сам две жене, женске особе избеглице које су напустиле кућу и ишле у једну другу кућу и ту је било мало дрва и колицима су дошли да преузимају та дрва, и рекли су ми да ли хоћеш да нас чуваш мало овде на улици. Онда тог тренутка изашао је један камион на раскрсници, позвао ме је, ту је био Срећко Јован Поповић камионом. Био је још један цивил, а у чинило ми се да је то Срећков брат и он је имао аутоматско оружје, али је био у цивилу. Сишао је са камиона и још један војник у униформи, питао ме је које су те жене и ја сам му одговорио да су то избеглице, а одакле су, ја сам рекао из Краљане, а тамо у Краљане није било борби. А када сам му рекао из Краљане, он је одмах, шта, шта, одмах сам се сетио да није из Краљана, него из једног другог места.

Судски тумач Гани Морина: Извините нисам могао добро да чујем како се то место.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: А то су, то место се зове Паљабач, дакле то су села тих женских особа које су биле избеглице. Он је упериио аутомат према мени и питао ме је како се презиваш, ја сам му рекао како се презивам, приметио сам да је имао жељу да ме убије, али ипак није. Рекао је чекајте ви овде, ми идемо до једног другог места, али одмах ћемо се вратити. Они су дошли тада са намером да пљачкају нешто. Отишли су и више нису се вратили. Ево то толико сам имао да додам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми само да ли сте тада на путу видели Брновића?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, Брновића сам видео на улици, он нас је пратио и наређивао, и био је у полицијској униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неког издвајао из колоне?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, издвојили су неколико њих, рекли да сиђу са трактора и почели да их туку ту на улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу имати више питања, само да доврши ово за Брновића. То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо сада, је ли сада добро?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, добро је. Можемо наставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је за Брновића тужилац, па да довршите.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Он је наређивао и једном нас је задржао ту више од сат времена, ми смо мислили да чекају још мало да падне ноћ па да заврши посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На који посао мислите?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Мислим конкретно на Брновића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте мислили када кажете чекао је да заврши посао?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, хоће да каже да су били уплашени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, имам само још ово, страна 159 Ј записника на питање пуномоћника оштећених каже «полиција код пункта из Хаћ, колона за Хаћ, што је била њих су скинули 4-5 па су их вратили на асфалтни пут, па су их бацили, био је канал и бацили су у канал, био је канал ту је била вода». Назив Хаћ ме занима, да ли је то грешка у куцању, у транскрипту или је то тако како стоји?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Погрешили су јер тај ми није познат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хаћ мисли се на насеље, назив места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то грешка у транскрипту.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: То је племе, није то насеље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је овде био Брновић када су полицајци код овог пункта скинули 4-5 како Ви кажете, да ли је он ту био присутан?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. Да, био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви њега видели?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, видео сам га. Ја сам сам возио трактор тог тренутка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са људима које су бацили у канал?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Тукли су их, бацили у канал и онда су поново вратили назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци да ли неко има питања? Господине Мршовићу?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Могу ли да кажем још нешто? Пре него што смо стигли код Захаћа они су извели из реда, из трактора 22 и убили су у каналу тамо у Пављанима. Ту су били убијени. И онда су отишли и гађали у правцу железнице ови криминалци, ти људи су нестали и нису лешеве и дан данас откривени сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Чеку нешто би Вас питао бранилац Мршовић.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Имам питање за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећете га на монитору сада, тако да ту можете да пратите све.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли је он пре овог догађаја познавао Срећка Поповића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да ли сте и пре познавали?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Пре овог догађаја нисам га познавао, иако је радио заједно са мојим братом у пивари, али мој брат ми је рекао да је то, пре погубљења Хасана.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је убијен, његов брат рекао му је да је то Срећко Поповић, тада ту када је дошао.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па питам да ли се сећате изјаве коју сте дали Савету за одбрану људских права и слобода 13. септембар 1999. године у селу Ћушка? Јесте давали изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, то.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: 504/81.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. Нисам чуо добро питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите одмах или питајте.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Овде је господин Чеку, сведок, помињао нека имена Шалипур.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, данас је то споменуо.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: И Вук Лекић, јесте, али на питање овде значи каже «не знам ко су били непосредни извршиоци, али они који су поменути у овој изјави су поменути са описаним догађајем».

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам њега добро познавао јер био је мој ученик и био је са мог терена.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија само ако могу да замолим сведока, питања су врло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, кажите сада.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Питања су врло конкретна, нисам питао за Вука Лекића. Тада није поменуо име Срећко Поповић, да ли може то да објасни?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам од почетка њега споменуо и чудим се зашто ми постављате таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас бранилац за неке раније изјаве које сте давали пре ЕУЛЕХ-ом. Односно да видимо тужиоче, ЕУЛЕХ- Мисија владавина права, је ли то? Значи за то Вас пита то ми не знамо да ли ћемо користити, дакле Ви кажете да сте од почетка? Господо не чујем. Може превод.

Судски тумач Гани Морина: Да, али не чује се добро шта сведок каже, због тога што неки истовремено говоре и ја не могу да чујем тачно што он говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Чеку дакле Ви кажете да сте од почетка спомињали Срећка Поповића, а то што нема тог имена у овим ранијим изјавама, то Вас пита бранилац? Нема га у ранијим изјавама?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не знам ни сам, али сећам се да сам свугде њега споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, ако може сведок даље, он каже да је видео тога дана Срећка Поповића, како је био обучен Срећко Поповић, да ли може да се сети?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Био је необријан, био је онако дебео и имао је шешир на глави и имао је војну униформу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Је ли имао браду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је необријан.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, него је био само необријан и учинило се као да носи браду, али био је само необријан.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А јесте то поменули у некој од претходних изјава које сте давали било коме? Да ли се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је неко питао да опише. Сачекајте господине Чеку, да ли Вас је неко било када раније питао да опишете како је изгледао Срећко Поповић?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, питали су ме, на првом суђењу су ме питали, а пре тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче на страни 159 М код истражног судије.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да наставимо даље са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Сведок је у свом непосредном излагању рекао Срећко Јова Поповић, па је ли може то да појасни, јесу то два имена или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово господине Чеку?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Срећко Јован Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац ово Јован шта је то код Срећка Поповића?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: То је његов отац.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија ја се извињавам само, моје питање је било разлика у једном слову, Срећко Јова Поповић, а не Јован?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Јован.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јова, без «н».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам то.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Мислим сада објашњава другачије, а моје питање је судија било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Чеку.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Могуће да то слово на крају није се чуло, али ја сам стално рекао тако, Јован.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, да ли може да објасни шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам Вам то, рекао је да је то име оца, тако да даље објашњење шта је то, то Вам одбијам.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Требало би да буде име његовог оца, а Поповић је његово презиме.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А одакле је Вама познато име његовог оца?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Па тако су га звали. Ја нисам познавао његовог оца, али тако су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, господине Чеку да ли се иначе на Косову користи када се за некога прича и име његовог оца или фамилије из које потиче?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, спомиње се, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мршовићу наставите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ако могу да наставим даље, у једном делу свог излагања сведок је рекао да му је неко рекао да је тамо био и Звонко, па он је баш ако могу да цитирам каже «кажу да се звао Звонко», је ли може да нам каже ко му је то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Ја нисам познавао Звонка, али речено ми је да је био и Звонко тамо.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, моје питање је било ко му је рекао, ево врло конкретно.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: То неко од мештана тако је рекао, не могу ни да запамтим све то ко је од њих рекао управо то.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците ми је ли Звонко био командир полиције у Клинчини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, мало пре је рекао да Брновић био командир.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија онда ја предочавам.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Командир полиције је био само Брновић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, онда ако може.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: А да ли је био пре тога или није био, мени није познато.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ако могу само уз дозволу већа, ради се о изјави коју је овај сведок дао пред седиштем ЕУЛЕХ-а 09. фебруара 2010. године, страна списка 1623/229, претпоследњи пасус, сведок каже на контролном пункту смо срели командира полицијске станице Клинчина, мислим да се звао Звонко или Звонимир, ја га зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате господине Чеку како се зове Брновић?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли разумете шта Вам предочава бранилац, једном сте рекли да се командир Брновић зове Звонимир или Звонко, је ли то та иста особа која је била у дворишту или не?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не знам, ја знам само да је речено досад да су говорили да је то Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: И само још пар питања, у истрази ја сад немам овде записник испред себе, али се добро сећам да је сведок поменуо да има неки снимак овог целог догађаја који је добио од стране НАТО-а, па је чак и рекао да ће га доставити суду, па само да га питам да ли је понео можда тај снимак сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатује се да је сведок показао аудио касету. Да видимо је ли тако. А о каквој сте касети то причали?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, нисам понео са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а каква је то касета?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: То је касета која је снимљена сателитским путем, то су американци снимили за масакр који се догодио у Ћушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви то имате?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, код куће имам то али овде не са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само да ли је сведок критичног дана видео Ерзена Љушија? Да ли се сећа тога.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не. Нисам видео тога дана.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Остали браниоци? Господин Шћепановић.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: (Бранилац опт. Брновић Радослава) Ја бих питао сведока ако може да појасни пред истражним судијом је казао да их је Брновић водио, да је Брновић командовао, како и на који начин ако може сведок да опише?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Он је увек ишао са стране а ми смо у колони се кретали и на пункту су нас зауставили и речено нам је да је наредба команде града да се они поново врате у својим кућама, Брновић је наредио да се вратимо и исто тако пошао са нама и пратио нас је. Покушао је да нас уведе, односно да нас упуту једним другим путем, али је онај који је водио, који је био на врху није га чуо и тако смо ми отишли асфалтним путем, односно кретали се у том правцу.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли сведок може да опише канал у ком су, ширина, дубина, да ли је било воде у каналу?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, да, то је био као неки јаз, био цементиран са стране и то су, послужио је за наводњавање ту.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Је ли можете да опишете у том тренутку шта је Брновић радио, да ли је он некога скидао, потезао?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ту је деловала полиција, он је био ту присутан да вам искрено кажем ја нисам набрајао сад, побројао колико је било, а они су наређивали да сиђу само они који су били из Захаћа, а не из села Ћушке.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да ли је Вама познато да је Брновић некоме казао да мора да напусти село Ћушка и да иде за Албанију, да ли сте Ви то чули или Вам је неко рекао тога дана када сте били?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Мени није се обратио таквим речима, а ја то нисам чуо.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Хвала немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Остали браниоци? Оптужени да ли неко има питања? Господине Цветковићу?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан поштовани суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је оптужени Цветковић Звонимир.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Немојте да му говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Господине Чеку.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Изволите.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја познајем Вас добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Изволите.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Погледајте ви мене, је ли познајете Ви мене, погледајте слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да погледате овог човека?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја Вас познајем много добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја Вас нисам познавао добро до онога дана.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не, не, не тај дан него се знамо ја и ти много пре раније.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Мени није познато.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте радили.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Мени није познато да се ми знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу. Значи само смирено.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Само да га питамо само нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само смирено.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте радили као учитељ у школу?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, радио је.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте поправљали кола до 1991.године, док није дошао Слобо Милошевић на власт, код мене, код млина Аљи Зеке у Пећ?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Каква кола, мени није познато то.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Имао си «Фићу», шта си имао «Фићу»?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја одавно немам «Фићу».

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Имао си нека кола.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Можда први пута сам имао «Фићу», али одавно немам «Фићу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, да би могли да чујемо превод, да би могли да снимимо све ово Ви морате да сачекате да чујемо одговор.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не разумем довољно питања која су ми упућена.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте долазили сте, поправљали сте кола код мене код млина Аљи Зеке код школе «Рамиз Садик».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Ви кажете, он пита која кола, он одавно нема.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не могу да се ја сетим која кола, ја мислим.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Мени није познато да сте Ви били механичар.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да Вас питам, је ли Вама радио син у «П-транс»?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Је ли погинуо у Љођу 1998. године, Скендер Чеку?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, убијен је, да.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: За ово име Звонко, је ли Вас то научио господин Бешковић Хуснија, Ваш пријатељ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте одговарати господине Чеку.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, дакле не можете тако разговарати са сведоком.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не, ја питам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни тим тоном, ни на тај начин, знате.

Судски тумач Гани Морина: Госпођо судија, овакав начин питања и одговора онемогућава правилно превођење односно адекватно, треба да чекају један другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани.

Судски тумач Гани Морина: Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, молим Вас да се не укључујете. Господине Цветковићу, шта је Ваше питање реците мени смиреним тоном.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Је ли његов син радио у «П-транс»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио да је радио, рекао је где му је посао

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Радио је заједно са мнош, ја сам био шеф тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Ви кажете. Дакле, сведок Вам каже да.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И његов син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако господине Цветковићу.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, полако, када неко други прича Ви не можете причати.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро, мало сам узбуђен па због тога, каже не познаје ме, а познаје ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле сведок каже да је Ваш син радио са њим, да му је он био шеф и да је то било у «Пе-транс» и да одатле знате то име, односно да Вам је Веселин Бешовић саопштио име Звонимир, Звонко.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не Веселин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Познаје ли он Хуснију Бешковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хуснија Бешковић, добро.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Бешковића, Хуска, познајете?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, познајем га. Хасан је био ожењен са његовом сестром, дакле то нам је кућни пријатељ.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: А о чему се ради сад, зашто таква питања ми постављате?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Је ли Бешковић радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако господине, кажите мени па ћемо онда да питамо.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Питајте га је ли Бешковић радио исто с нама у фирми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви онда кажете.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: То му је пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, разумете шта каже овде оптужени, да он се брани да он уопште нити је био мобилисан.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити због свог здравственог стања уопште није могао да учествује у било каквим активностима те врсте обзиром да је он човек инвалид, мирнодопски инвалид, да он не чује добро, не види добро. Он је тежак инвалид, да Ви њега познајете и знате његово име због тога што је Ваш син радио са њим, осим тога Хусни Бешковић, Ваш пријатељ, такође познаје овде оптуженог, од њега сте могли да чујете име Звонимир.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али никако име Звонимир тамо и овога човека нисте могли да видите јер је он болестан и тамо није био.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Мени није познато где је он радио, нити ми је Бешковић било шта рекао, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли је ово Звонимир кога сте Ви видели?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Мени сад уопште није ни познато зашто таква питања постављате. Не, није ми познат, нисам га познавао.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Је ли могу ја сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Он поставља та питања због тога што се он једино Звонимир овде, знате. Он уопште није био тамо, тако он каже, нити је био мобилисан и то не може ни да буде због тога што је он човек инвалид.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Госпођо судија, могу ли да седнем?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Па у то време он није био инвалид, можда је постао, постао је касније јер инвалид нико у то време није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инвалид је био у то време, мирнодопски инвалид и није био ни мобилисан. Радио је у «Пе-транс» све време, то он каже.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Рекао сам да су мени то рекли јер ја нисам га познавао, него сам чуо од других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чули од других име Звонимир?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, само од других сам чуо да је то био он, а нисам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте овог човека видели 14.маја у селу Ћушка тамо код Ваше куће или на неком другом месту?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ког, на кога мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овог овде оптуженог који је изашао да Вас пита.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: А овај који ми је упутио питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Па заборавио сам. Тад је био развијенији, био је пунији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте га можда виђали у фирми где је радио Ваш син?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не, нисам га видео, ја сам врло ретко одлазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајте господине Цветковићу, изволите.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Питао сам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је само чуо то име Звонимир.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро, ја сам мало пребрзо говорио. Питао сам га је ли му син радио код нас у фирму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је радио.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Али он је пре каже као није чуо ни преводилац ни он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да је радио у пивари.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Звао се Скендер Чеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ завршили са сином.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Мене чуди сада што ја причам ово, ја знам да је он био учитељ, ја у Љођу никад нисам ишо, он је долазио код мене кући овај човек Чеку, долазио је код мене кући и пио је кафу неколико пута. Ја сам њему поправљао кола. Касније се његов син запослио код нас у «П-транс» и кад је он долазио тад се звао «Шун-транс», кад је његов син дошо, радио је у Приштини возио аутобус, и то може, све знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: У «Косово-транс».

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте, чекај, чекај да завршим ја. Он се запослио, ја сам био у комисију за пријем радника, ја сам га лично примио да ради код нас у «Пе-транс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али господине.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Жао ми је што кажем, велики фашиста је био од првог дана кад је дошао у фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле овако, значи нећемо.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И познајем га много добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, за некога ко је настрадао и чији је овде отац никако не можете да користите тај израз. Значи то нешто, то је нешто

што не смете да кажете, а друго овај сведок је рекао да је име Звонко односно Звонимир само чуо, ето то је он рекао.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Није он чуо Звонимир, него Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: А ја сам поштована судијо Вама рекао у исказу, кад сам давао исказ, да мене нико није звао тада у то време Звонко него «Њоња».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И ја сад не могу да измислим овога човека на пример да кажем познајем га, био је учитељ, звао му се син Скендер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати. Да ли још има питања за сведока? Значи само питања, немојте то понављати, нема потребе то сте већ рекли.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не бих имао ништа друго кад он неће да признаје, он не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда се вратите, он је рекао само да је чуо име. Вратите се позади.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин се јавио, Поповић.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да ли дозвољавате да нешто кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите господине Чеку, реците.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Добро, ако је већ стигао овај други човек који жели да ме пита онда да наставимо па ћу касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците прво то ако хоћете, ако је то везано за оно претходно.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Хтео сам само ово да кажем. Зашто ови људи који су учинили такве злочине, како их не гризе савест па називају људе фашистима, па ево он има право да се брани па може тако и да каже, а злочине које су они учинили то не памти ни историја, они треба да се стиде и сами да траже од нас извињење, а не да се понашају тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповићу, изволите питања.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, мислим да морате да реагујете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Јел ми дајете реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дајем, али ајдемо то после. Пустите сведока.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па не може после, после је депласирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Господине, видите овако.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па депласирано је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот, дакле овако.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Ја молим да ми дате реч, имам приговор на овај исказ сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, седите сада. Дакле, Ваше примедбе на овај коментар сведока можете да кажете када се господин Поповић буде вратио на место, а оно. Немојте господине Поповићу, не можете тако фамилијарно да се понашате и тако да упадате у реч суду. Оно што ја на почетку сматрам и што сам мало пре рекла, дакле нећемо ни о чијем мртвом сину ништа да кажемо, разумете. О деци ничијој мртвој нећемо овде да причамо на тај начин, то је, ради се о томе господине Бобот само се о томе ради, ни о чему другом.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Нећете реч да ми дате, а обраћате ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда ћете после тога да кажете када господин Поповић буде завршио. Изволите господине Поповићу. Господине Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ако немају права они то да кажу ја имам права јер су ми тог дана кад је његов син погинуо, погинула четири саборца и четворица рањен. Капетан Срђан Перовић, поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте та имена стално износити, да ли имате питања?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, имам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите Поповића на место ако неће да поставља питања.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам питања јер овај суд, у Тирану да ми се суди не би горе било него што се ми прекидамо, ми оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је истина и то стојим и то ћу кат-тад, ви можете да ми судите, да ми радите шта год хоћете али овај човек је злочинац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите овог Поповића на место. Дакле, унећемо ово понашање у записник.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Баш ме брига шта ћете да упишете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим оптужени Поповић Срећко након што је изашао да постави питања и након што је сведок-оштећени коментарисао да су учињени велики злочини и да је потребно извињење, а све на начин како је то евидентирано путем аудио записа на шта су примедбу имали браниоци, износи да су његови саборци настрадали у истој ситуацији у борбама када и син овде сведока, да би боље прошао да му се суди у Тирани, да ће то и доказати и све то изузетно гласно, вичући без микрофона, након чега је враћен на место за оптужене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле господо, ако нико од оптужених нема питања, изволите молим вас сада изнесите примедбе.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Имао бих питање, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо онда прво господин Бобот, не господин Бобот, господине Перовићу сада да изнесете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А заступници оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да завршимо ове примедбе и овај део. Господине Бобот.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Захваљујем се. Ја се извињавам што сам можда пре мало бурније реаговао али сам сматрао да треба примедбу да дам у тренутку кад је она актуелна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Желим да се заиста разумемо и ми и сведок оштећени. Ја разумем потребу и неопходност да се заштити интегритет овде сведока-оштећеног и заиста да будемо пажљиви у њиховом третирању. Ја то прихватам, ја прихватам, ја немам проблем лично, нити уопште немам проблем да неко ко је извршио злочин треба да одговара за то, али имам проблем са тим да сведок-оштећени овде свима нама, па и мени, држи једну моралну придику. Прво је употребио реч «не знам како људи који су то урадили, то су људи који су оптужени да су то урадили», значи он може само да каже «људи који су то наводно урадили». Да ли су ти људи то урадили или нису, да ли је неко од њих одговоран или није, то ће овај суд да утврђује. То не може сведок-оштећени да каже, сведок-оштећени је пошао у свом излагању, изнервиран вероватно питањима оптуженог Цветковића, пошао је од утврђене чињенице да су ови људи злочинци. На то сам ја инсистирао да се реагује и зато је моја примедба да се то не сме дозволити ниједном сведоку оштећеном без обзира колико се мора водити рачуна о њиховим интегритету због свега што су проживели и због ситуације у којој се налазе. Ја с тим немам проблем, али требало би заиста ставити одређену границу преко које не могу ићи ни сведоци-оштећени албанске националности уз сво што дужно уважавање. Да не причамо сад и мало другу страну приче да злочини никад нису чињени само с једне стране али то овде није тема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чеку, реците да ли сте Ви мислили на ове људе овде или генерално на неког ко је учинио нешто да Вам није јасно како с тим излази на крај?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Мени није познато како се могу назвати другачије они који су убијали, силовали и понашали се тако неодговорно, ја не могу другачије да их назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко је то?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Јер су учинили невиђене злочине. Ја сам о њима и говорио, за друге не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Они сви имају имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ови људи против којих ми водимо поступак још увек ми нисмо утврдили да су они то урадили, ми против њих водимо поступак, ја у том смислу Вас упућујем у тако нешто, ми против њих водимо поступак, ствар је тужиоца да докаже ко је то урадио. Ја Вас разумем декларативно, међутим они то разумеју лично. Дакле, тужилац није доказао, ми још увек нисмо донели одлуку ко је то урадио. Да ли сад господин Перовић. Само нека заврши прво господин Перовић.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја желим да разјасним једну околност на исказ из истраге и данас је споменуо овде присутни сведок. То је питање експлозије у штали. Занима ме следеће, сведок је описао у истрази да, сад сам читао, ево затворио сам ово не знам која страна, да се није вратио у шталу из страха да ће они тамо нешто оставити, а после је чуо да је дошло до експлозије у штали. Данас је споменуо да је чуо, како сам ја разумео сад наравно одмах се ограђујем да можда нећу тачно цитирати изјаву сведока да је чуо да ћерка и син од његовог брата су видели да је постављен неки експлозив и занима ме да ли је овде присутни сведок господин Чеку видео лично лица у униформи који су тог дана били у селу да постављају експлозив у шталу, јер тако се није изјаснио у истрази, а сада мало другачије, па ме занима само да нам ту околност разјасни ако се сећа тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли сте видели тај експлозив или шта је са тим?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не знам зашто ми се постављају оваква питања, ту је та направа експлозивна стварно експлодирала, ја пре нисам уочио такав предмет и нисам ни знао где је постављен.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ако може преводилац поново само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели ту направу експлозивну?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, нисам видео, него сам само чуо кад је експлодирало, не само ја, него то је чуло цело село.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било то. Пуномоћници? Још питања имате, изволите господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Желим да се придружим колеги, опростите, желим да се придружим колеги зато што када Звонимир данас коментарише нешто или Срећко Поповић Ви их избацујете, а сведоку дозвољавате.

Судски тумач Гани Морина: Говорите у правцу микрофона.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да свако питање искоментарише. Ја немам ништа даље, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници, госпођо Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Дозволите ми пре него што поставим неко питање да кажем. Сви браниоци су имали прилике да виде како теку суђења пред Хашким трибуналом, тамо никада не би било дозвољено да се у судници

држе политичких говора и да се вређају сведоци-оштећени као што овде раде ту поједини браниоци, и јуче и прекјуче и ово данас недопустиво је, ми имамо овде сведока и то једног старог господина коме је, непобитно постоје форензички докази да је његов брат убијен. Наравно да они који су убили његовог брата јесу злочинци, зато што постоје форензички докази, молим вас, овде неке ко није правник сад говорити да је неко осумњичен па да је неко оптужен, он зна тамо има доказ његов брат више није жив и молим вас не постоји начин на који се овде јуче, па оно је врло мучно, оно је сваки нормалан човек је требао да изађе одавде и да се никад више не врати какав је јуче био дан овде у овој судници, вређање, па не може ниједан сведок који је изгубио, ко је преживео тај 14.мај да се осећа добро у овој судници. Молим вас да поведете рачуна, нигде не би било дозвољено овако да се држе политички говори, не знам покрене, излазе се са разним мајицама. Прошло је молим вас то време, не можете данас то да радите. То је то што се тиче тога зато што ћу ја стварно да пишем о томе зато што је страшно какве су овде увреде, да ли да се упристојите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте молим вас питања.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само господина Чекуа хтела да замолим да нам разјасни, помињао је у истрази Јашовиће, па да нам само то разјасни зато што се добро не види да ли је, када је он и где видео 14.маја кога од Јашовића и где?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Од Јашовића је био Зоран само и он је сарађивао са свима овима који су учинили такве масакре. Његов брат Видоје онога дана био је са нама и ишао је тамо где смо и ми ишли и нисам приметио да је он нешто учинио.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте приметили да је Зоран сарађивао, да је био са њима?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Он је једно дуже време био је тамо на пункту код Фабрике акумулатора и он је видео кад су извршени масакри код Хасан Бећа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а сад бих Вас питала само да нам потврдите да ли сте командира Брновића Ви лично видели и први пут кад сте стигли до пункта на путу и други пут?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Први пута сам га видео, а други пут кад смо изашли видео сам га, а не првога пута јер ми смо два пута изашли са тракторима напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што сте код истражног судије сте рекли «и да сте га и први пут и други пут видели».

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Такво питање није ми постављено да ли сам га видео први пут или други пут, видео сам га мојим очима јер тада до тог тренутка сам возио трактор и добро сам га видео.

НАТАША КАНДИЋ: Сад ако би, тужилац је питао око тог канала, само нам реците да ли Ви говорите о људима из Захаћа који се налазе у колони?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Тај други пут кад кажете да су издвојили људе из Захаћа да ли Ви онда говорите о људима из Захаћа?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, да, они су били из Захаћа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а онда сте рекли, само да разјаснимо, рекли сте да су онда убијени људи, није било довољно јасно да ли сте мислили на људе из Захаћа или из Пављана?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Онога дана су убијени из Ћушке, Захаћа, било је више од стотинак људи. За Ћушку и Пављан ја имам њихова имена.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да буде потпуно јасно, када сте рекли да је командир Брновић из колоне са трактора скинуо младиће да су тучени, шта је било са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја сам га директно питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, то га је питао и бранилац.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Никога није Брновић пипнуо, рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Да је Брновић био ту, да су издвојени младићи са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, господине Чеку, нисмо Вас сад чули немамо превод.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Нисам рекао да је то урадио Брновић, него други полицајци, а Брновић нам само упутио где треба да идемо и како треба да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није рекао то за Брновића.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, када су ти младићи скинути са трактора да ли сте Ви видели командира Брновића?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. Тога дана сам га видео и то добро сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита пуномоћник ту у тим околностима заједно са тим младићима ко је скидао или сте га једноставно тог дана видели?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Па тог тренутка су они сишли са трактора и ту је био присутан и Брновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није учествовао у том скидању са трактора или јесте?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Нисам, нисам га видео да је био учесник тога али он нам је наређивао како да се крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Остало је такође нејасно, ко је и да ли је неко одвео неке младиће, неке људе у канал?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Нисам знао тада ко је то урадио и не знам ко је то урадио, само знам да су ти људи били из Захаћа.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте их Ви видели?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. И то добро сам их видео.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је све ту присутан када су издвојени ти младићи и послати у канал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то сад више нема везе са Ћушком, то нема везе. Дакле, тужилац је кренуо са каналом, господин Шћепановић је кренуо са каналом.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што он спомиње командира Брновића, како нема везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је кренуо са каналом и са другим селом.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, то је све на путу кад су они, молим вас то је све на путу кад су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Шћепановић је такође то говорио.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је он други пут, кад је колона из Захаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, мени је то јасно. Ви питате да ли је у тим околностима био оптужени Брновић.

НАТАША КАНДИЋ: Питам зато што је то на том путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У повратку, је ли?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, други пут кад се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У повратку је ли био оптужени Брновић ту? Мало пре је то његов бранилац питао.

НАТАША КАНДИЋ: Када су ти младићи у каналу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питао бранилац његов мало пре.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам већ рекао да је био и Брновић ту. То је пут Пећ-Приштина, ту са десне стране налази се канал који служи за наводњавање поља.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, Ви говорите о том каналу у који су убијени ти људи или?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не говори о томе.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: То је један други канал, то је канал тамо код аутобуске станице код аутобуса, а то је био обичан водени канал где су их тукли, где су их бацили унутра.

НАТАША КАНДИЋ: То је битно да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само сад, код истражног судије сте помињали обдукцију Хасановог тела, када се то догодило? Обдукција, када је вршен преглед Хасановог тела?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: За обдукцију.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли може да се дозволи да се постави питање?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, ако дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам био лично присутан све време док се потпуно извршила обдукција његовог тела.

НАТАША КАНДИЋ: А када је то било?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: То је било месец дана након догађања, то је Хашки трибунал извршио обдукцију.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете молим вас да отпратите сведока. Господине Чеку, сада можете да идете, направићемо паузу од 15 минута.

Настављено након паузе ради одмора у 11,38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радонићи, имате питања. Господине Чеку, да ли сте се одморили?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставићемо са питањима. Питања Вам сада постављају пуномоћници. Изволите.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Молим вас ја бих га питао да ли може да нам каже колико је времена прошло од момента кад су дошли ти војници односно ти људи који су извршили та дела код њихових кућа до момента кад су они изашли да би, како су им рекли, да иду за Албанију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До момента кад су излазили из села?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да. Мислим кад су излазили први пут.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Први пут они су дошли код нас око осам сати, прво су били на Горњој махали где је убијено троје лица. Мене су преузели и моју жену из мог дворишта и водили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чеку, питао Вас је пуномоћник колико процењујете да је то било време, сат, два, пола сата?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: То се догодило односно трајало око један сат.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Значи први пут су они изашли из села око девет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колико је било сати?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, први пута су наређивали да изађемо око девет сати, ми смо изашли тракторима и они су после отишли од нас.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Када сте отишли тамо до места до оног пункта тамо код Фабрике ауто-делова, да ли је ту било полицајаца или војске?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да, било је. То је био пункт и војске и полиције.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Је ли било ту пуно војника и полицајаца или мала група?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да, било је, било је поприлично, поприлично је било, то је био пункт.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Е сад да ли можете да нам кажете кад сте изашли други пут?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: По други пут смо изашли око два сата, ајде да кажем између један и два.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекли сте да први пут нисте видели Брновића.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Кога? Брновића? Нисам схватио Ваше питање добро.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Кад сте изашли први пут јесте ли видели Брновића тамо да је био негде на путу или код пункта?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, чини ми се да га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радоничи, само оно што, да не исцрпљујемо сведока да понавља, само оно што није рекао.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, у реду. А други пут кад сте изашли где сте га видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али већ је то објаснио.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Други пут кад смо пошли према пункту ту је био и Брновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чеку, немојте понављати ово, дакле, што сте причали и у истрази, ево сада ћу Вам рећи, то сугерише и бранилац и ово што смо разјашњавали сада и на питања тужиоца и браниоца и пуномоћника.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, у реду, нећемо о томе више. Него још бих га питао где сте сахранили тело покојног Хасана?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Тело покојног Хасана смо сахранили у вртићу ту поред куће.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: И он је био ту сахрањен и његово тело је било ту до кад су дошли ови из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, хоћете да питате када је обављена ексхумација?

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Да, када је обављена?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да.

МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли је још неко имао питања? Оптужени Поповићу, уколико можете онако смирено, изволите. Можете и да седнете, можете да укључите слушалице. Господине Поповићу, можете и да укључите слушалице.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала, задовољан сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да, господине Поповићу, али како ћете чути одговор.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не треба ми одговор, само питања, јер ја одговоре знам госпођо, знам, тако да ми требају само питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да констатујемо онда то.

Констатује се да оптужени Поповић иако му председник већа сугерише да узме слушалице како би чуо одговор на своја питања наводи да му одговори нису ни потребни и неће да узме слушалице.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер ја већ знам то. Ко вам је наредио и када да се у дворишту Хасана Чекуа кад смо дошли и колико је то сати било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати је било то да су војници дошли у двориште Хасана Чекуа?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Било је око осам сати.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ко му је наредио, како је изгледао тај човек?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Ми смо прво мислили да је Срећко руководилац, али касније се испоставило да је неко други. Он је имао војну униформу и имао је једну марамицу кафене боје везану и био је са разним бојама намазан.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Разним бојама намазан. Како је изгледао тај Срећко Поповић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ко је то? Сачекајте господине Чеку. Питате за. Господине Чеку, да чујем само шта питате, он не каже да је то Срећко Поповић, он каже човек који је наредио имао је мараму и био.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али како је изгледао тај што се представио као ја или он тврди да сам ја то био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не каже да се било ко представио.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како онда зна да сам ја био ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То хоћете да питате?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је објаснио, рекао му је његов брат.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хасан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Који Вас познаје јер сте радили заједно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кад сам ја разговарао са Хасаном Чекуом где сте Ви били господине Хација?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Био сам ту у двориште и седео сам на једној тракторској гуми, то је предња тракторска гума.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ко је био поред мене? Ко је био поред мене кад сам разговарао са господином Хасаном Чеку?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не знам, не знам о чему ме питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас пита, док је разговарао.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Кад сте разговарали са Хасаном Чекуом био је још један други поред Вас, имао је везану мараму око главе, а био је необријан чак више него што сте Ви били необријани, а мени није познато ко је, како се он звао тад.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господо, шта сам ја имао на себи од униформи, јесам ли имао од оружја било шта на себи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да сте имали војну униформу, а да ли је Срећко Поповић имао неко оружје?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Срећко Поповић носио је аутоматик.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шта сам имао на себи? На себи од гардеробе и од оружја на себи шта сам имао?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Били сте у војној униформи, имао си један шешир, носио си шешир на глави и имали сте и реденике, оно што се ставља овде преко рамена, односно метке, метке.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Преко рамена сам имао меткове, је ли тако?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Да. И неки фитиљи, ја сад не знам о чему се, неки фитили, а он не зна шта су ти фитили заправо, али изгледали су као неки фитили.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја господо тог дана на мени је била мајица маскирне боје. Никад ја нисам никакву капу носио чак ни шлем, никад нисам панцире носио, никад нисам, тог дана сам имао војничке маскирне панталоне, чизме карабињерске италијанске и оквири, четири оквира на мени од аутоматског наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко груди?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не преко груди, него ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За појасом.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На појасу. Зато овај господин видите да ли је то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте господине Чеку разумели? Срећко Поповић каже да он није изгледао тако како Ви описујете и да ни том приликом као да ни било када раније није носио шешир, нити неку другу капу на глави.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Било какву капу јер не трпим ништа на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глави ништа.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Срећка Поповића видио сам и трећега дана када је дошао кад и оно да пљачка. Ја мислим да је и његов брат био у цивилу и носио је аутомат и који си личио тотално на њега и наређивали да одемо и питали зашто смо остали ту. Онда сам ја одговорио да ја такву наредбу добио сам од команданта пећке полиције да се вратимо и управо због тога ми се сад налазимо у својим кућама.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Како је изгледао тај мој брат?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Он је био црн, некако личио је пуно на тебе.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: На мене личио пуно мој брат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, а одакле Ви знате да је то његов брат?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам мислио да је брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте мислили.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Нисам га познаво.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господо, мој брат је инвалид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 1958.годиште је, од 1979. године живи у Крагујевцу, иначе парализован је, тако да камионе које сам возио по његовом налогу, ја нисам возач, нити имам возачку. То што је помињао да сам ја у камиону наводно био неком, да сам возио и да сам спомињао нека вам објасни како сам мого кад ја немам ни возачку нити знам да возим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он каже била је особа за коју он мисли да је Ваш брат.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да је мој брат. Мој брат је инвалид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте нам објаснили да је Ваш брат инвалид и да није био ту.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ајмо даље. Шалипур Витомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, спомињете Шалипура.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Лака му црна земља, да је таквих барем било више. Кад је био код њега и у којем времену, може ли да се сети датума отприлике кад је био он то у Ћушку и у којем времену?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Је ли мислите камионом? Дакле трећег дана након извршеног масакра и питао је да ли се налази још неко по овим кућама, а ја сам му одговорио да смо ми добили наређење да останемо ту и онда нам је рекао «останите ту», ту је била и моја старица, «јер ја ћу се вратити поново». Кад су пошли више нису се ни вратили и рекао сам мало пре да оно цивилно лице које је било са Вама личио је на Вас, а да ли је то био Ваш брат или не то нисам рекао. Био је наоружан аутоматским оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чеку, одакле Ви знате да је то Шалипур?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Ја сам Шалипура видео својим очима, а са њим је био и Вук Лекић, и то је било месец дана пре извршеног масакра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, поштована господо, Шалипур је погинуо 08.априла 1999. године, сахрањен 11.априла у ПИО Прибој тако да је то, видите и сами колико је то истинито, а по мртвом је најлакше ударити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, знамо када је погинуо.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А господин који је познао, а шта Вам је господин Халит Чеку и Хаки Чеку и Скендер Чеку?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Скендер Чеку је мој син био.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А Халит?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Халит?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Халит, немамо ми Халит Чека.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имаш, имаш, код железничке станице живи то је твој братанац ако се не варам. Чувени Халит Чеку који је тренутно у затвору у Шпанији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, полако, и са «Ви».

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Сада чујем први пут о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте још?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Није ми познат тај човек.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И Хакија Чеку шта му је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неки Хакија Чеку, да ли је то Ваша фамилија?

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Хаки Чеку је наш рођак, он је братанац.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То су поштени борци, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, значи не чујем превод уопште.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: То је мој братанац.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јесу ли то поштени борци били за слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Немојте говорити господине.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па назвао је нас злочинцима, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не господине Поповићу нити Вас, нити остале овде оптужене.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, он је то назвао. Госпођо, у животу ако мрзим нешто то је кад се намешта и монтира нешто што је нетачно. У завршној речи кад тад буде у овоме суду ја ћу рећи све о чему се ради. Овде лично видим да је монтирано од стране тужиоца, а овај господин види се да је наштелован, никад он мене није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли он био тамо када сте Ви кажете разговарали?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја га нисам видео, нити може да прича о томе, једина особа која може о томе да прича, кад сам ја био присутан, може да буде само она жена која је имала дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рукама.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Она, ако хоће да прича истину је само то и временски, оно што он прича временски је нетачно јер ја сам био негде око девет. Значи око 20 до девет, пола девет ја сам кренуо кроз Лугове и дошао до Агимове куће тако да ја једно, друго. Тврди да ја познајем Хасана тек у

пивару, није тачно. Ја Хасана познајем још од осамдесетих година и Агима, сина његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сада да кажемо ово сведоку. Дакле господине Чеку, Поповић Срећко заиста каже да је био и заиста каже да је разговарао са Вашим братом али да Вас није видео и да је ту била само, што он каже жена која је држала дете у рукама.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Били су још пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, и да ја мислим то је Ифете Чеку, је ли тако? Ифете Чеку, мислим да је тако сведокиња, не знате тачно, није важно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су били ту неки људи у дворишту али да Ви њега свакако нисте могли да видите, нити је тако изгледао.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Он је мене доста добро видео. Ја сам био у седећем ставу на првим гумама трактора и питао је Хасана «јеси ти радио у пивари», он је одговорио «јесте, ја сам радио тамо». Када се појавио Хасан и рекао је «ја сам Агимов отац», Ви сте по други пут узели њега и увели га у шталу и тамо сте га и стрелили, односно лишили живота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок овде кога ми нисмо саслушали овде на претресу, али био је код истражног судије, не каже да је Вашег брата увео Поповић Срећко, него неко други. Не каже да је Хасана увео Поповић Срећко.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Срећко Јовановић га је повео и увео га је тамо, то је било по други пут кад су тражили овог Агима Чекуа фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографије. Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одакле он познаје мог оца и име мог оца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате одакле?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Не познајем ја Вашег оца.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А одакле знате да сам ја син Јованов? Ви сте данас изјавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине.

СВЕДОК ХАЏИ ЧЕКУ: Па зашто ме питате тако кад сте Ви мене јако добро видели тога дана, зашто ми упућујете таква питања.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ви мене нисте видели господине, него неког другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Има госпођо. И оно на крају питање, пошто тврди господин да сам ја убио Халита или како се зове Кадију, како се зове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кадрију.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Кадрију, да сам заклао тамо неког и шта ја знам, само нек ми објасни у колико је то сати било? Колико отприлике то он био, колико сам ја могао да стигнем до куће Кадријине и да се вратим да после и Хасана мислим средим, како је по његовоме, а како ја то могу да утрчим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта каже Поповић Срећко, то није могуће да он убије Кадрију и да се затим врати у двориште и да разговара и да убије Вашег брата Хасана?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Када је убијен Кадрија, Хасан је био жив. Ко је убио Кадрију ја нисам видео, нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он и не каже да зна ко је убио Кадрију.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па не може ни да зна зато што није ни био ту госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А нисам ни ја био тог тренутка јер сам ја, зато и питам, постављам питање, јер ја тог тренутка кад су ушли Небојша и Зоран Рашковић и њихова дружина ја сам плуноуо и отишо, зато је то лаж. Управо о томе ја своју кожу вадим јер да сам то урадио рекао бих јесам, у Љођу сам био, можда сам му баш ја и сина скинуо и не жалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али терористичко, онај против терориста сам се борио увек, али не то што он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле предочићу ово сада сведоку, ајде сада се вратите молим Вас на место господине Поповићу искључите микрофон. Дакле Поповић Срећко каже да он то није урадио и да није убио ни Чеку Кадрију, ни Чеку Хасана и да се удаљио након разговора са Вашим братом, да се удаљио када је видео ко долази у двориште, то је то, то сте вероватно разумели. Господине Сокићу нешто сте имали да питате.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Ту су били петорица њих и ниједан од њих није се удаљио, сви су били присутни ту.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу ставите слушалице.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, у вези ово што сам био прозван мало пре, од госпође Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, не, да ли има питања за сведока?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Немам за сведока, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде вратите се па ћемо онда када завршимо са сведоком да чујемо те примедбе.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја мислим да то није пристојно са њене стране да ме прозива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место да завршимо са сведоком, па ћемо онда да ставимо примедбе, да ли још има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите имао бих само једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На питање оптуженог Срећка Поповића када је видео Шалипура, сведок је одговорио «Шалипура сам видео месец дана пре масакра», питање гласи на који масакр је мислио?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Дакле мислио сам о масакру који се догодио 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Господине Чеку. Да?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само бих замолио, сведок је споменуо на почетку саслушања од стране господина Поповића два имена, Срећко и Веско, то није, то господин Гани није превео, и после тога је споменуо име Небојша, то исто није ушло у превод, па Вас молимо да то ако можемо разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте господине Чеку споменули име Веско?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не, никада нисам то име изрекао, односно споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Не. Ако Ви хоћете да ме питате, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дакле ми смо.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Хтео би само још ово да кажем госпођо судија, нисам ја овде дошао да лажем него га испричам о стварности која се догодила и коју сам доживео и то о чему сам говорио ја о тим стварима сам добро обавештен јер сам доживљавао те ствари и видео сам својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја се Вама захваљујем што сте дошли у исто време, уважићете колико можете неке емоционалне неке испаде или питања данас овде у судници, сада ће Служба за помоћ и подршку да Вас преузме и да Вас отпрати да се одморите. Да ли можете молим Вас службу да позовете. Е тако.

СВЕДОК ХАЦИ ЧЕКУ: Да ли можете да нам само дневнице исплатите данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, обзиром да је Ваше довођење у суд организовано од стране суда и тако плаћено. Само мало. Довиђења. Да чујемо прво примедбе па онда. Господо не зна ко, претпостављам Поповић Срећко виче без микрофона из посебног дела суднице где су оптужени, а сада прво господин Абдулах Сокић кога сам морала да вратим јер није имао питања, али има примедбе. Изволите.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако дозвољавате ја би само госпођу Кандић питао шта њој смета моја мајица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се господине Сокићу, немојте се обраћати пуномоћнику, реците суду шта желите да кажете, које су Ваше примедбе или импресије?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Па примедба зато што ме је прозвала госпођа Кандић у вези мајице, шта њој ту смета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако јој смета моја мајица нека она мени пошаље пакет па ћу ја да обучем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Уопште мене није срамота да носим мајицу, пише «Косово је Србија», Косово ће увјек да буде српско, то јој ја гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли то то што сте имали да кажете?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесте, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите вратите се молим Вас. Господине Перовићу такође нека примедба.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не, ја немам примедбе ја би само искористио ову паузу да пошто сутра и прекосутра нећу бити, да вам предам копију личне карте и копију пријаве боравишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисмо могли да одлучимо.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: За Видоја Корићанина, и предаћу вам сада пошто сам сада убележио пошто вероватно сутра нећу стићи, а онда ћу писмено накнадно образложити предлог, који ће сутра доставити приправница, предлог одбране у вези саслушања одређених сведока, а сад пошто ми је у торби да се не би.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да бранилац опт. Видоја Корићанина предаје фотокопију његове личне карте и потврду о новој пријави боравишта о чему је суд већ писмено пре претреса обавештен као и фотокопију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је, ово су какве новине? Недељне? Дневне?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Оригинал на увид који морам да вратим. То је часопис «Повратак».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Фотокопију часописа за избеглице и расељена лица «Повратак» из марта 2002. двоброј 1-2 и фотокопију текста «Анатомија ратног злочина», па суд врши упоређивање.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се ради о истом тексту па се новине «Повратак» враћају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се мучити да устајете господине Перовићу, па додаћемо Вам и наводи да ће писмено доставити предлог за извођење

доказа саслушањем сведока, а за сада предлаже да се овај текст «анатомија ратног злочина» шта, прочита?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Само сам до сада приложио, а накнадно ћу предлог, али сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнадно ће образложити.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, накнадно ћу образложити јер је ископиран тренутно и хтео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја овако диктирам а Ви причате у исто време, нити се чује, нити се добро снима, нити ово што диктирам не изгледа онако како треба да изгледа. Ја то диктирам на посебан записник знате који се води према закону. Сад шта још да кажете господине Перовићу, посебно ону примедбу од јуче што сам Вас прекинула, па да позовемо сведока.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: А примедбу од јуче. Па, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећете бити ту два дана.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Примедба од јуче је била на исказ сведока Хазир Берише у који сумњам да је веродостојан на основу тога када ја као адвокат упоређујем све његове исказе које је дао у вези овај, разјашњења ове, овог кривичног дела и сматрам да као такав не може прихватљив за суд зато што је у вези многих чињеница и околности супротстављен у својим исказима за један пример који мислим да је јако битан, за један навод мислим да је јако битно када је у истрази, упитан од стране истражног судије да ли поседује код себе лекарске списе којима доказује да га је КФОР прегледао, претходно изјаснивши се «да, имам, након годину дана су вршили преглед» овај, јуче се на Ваше питање да ли поседује лекарске списе тада изјавио код истражног судије да, имам их код куће, а јуче изјавио «не, ја немам те лекарске списе» и Вама је изнео да је после 2 године био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На операцији.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, а истражном судији је рекао да је био пре годину дана. Даље бих указао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тих одлучних предлажете шта?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Само још једну, само још једну, још једну ствар на коју желим указати, овај, окривљени, извините сведок-оштећени јуче на моје питање да ли се сећа периода када је држао гипс, ја сам лаик али животно логично је да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте образлагати, шта је одговорио?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Мој предлог је да се као такав као ти искази где је одбрана, ја као адвокат чак мислим да ту постоје елементи овај, члана 335 овај Кривичног Законика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите елементи кривичног дела које је предвиђено у члану 335 Кривичног Законика?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да, да, ако сам 335 или 353.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није важно, знамо на које кривично дело мислите, не морате се служити Законом, реците само назив кривичног дела.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: И да се као такав, да суд наравно ако цени моју примедбу, да се као такав издвоји, 335, добро сам рекао. Овај, да се као такав издвоји из списка предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који исказ сведока?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Сви искази сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви искази сведока да се издвоје из списка по основу ког члана да се издвоје, по основу ког члана ЗКП-а да се издвоје? Шта је основ за издвајање?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете накнадно образложити.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Накнадно ћу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Писмено.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот Ви сте нешто хтели?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Захваљујем. Па ја, ево сачекао сам да завршимо са сведоком, ја бих приметио нешто на исказ пуномоћника госпође Кандић ако ми дозволите, ја бих замолио пуномоћника када говори о одбрани и браниоцима, да ако мисли на све браниоце нека говори како је говорила до сада, ако мисли на одређене, молим да то и нагласи, пошто она користи врло уопштене квалификације, ако сам ја добро запамтио, а потрудио сам се да запамтим. Она је прво упутила апел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати јер је евидентирано.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да се упристојимо, тако је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Ја протестујем против тога, прво због тога што мене овде на пристојност може да опомиње само председник већа који је надлежан за одржавање реда у судници и друго због тога што сматрам да се ја изузетно пристојно понашам, а самим тим кад ме неко опомене да се упристојим, то подразумева да сам ја непристојан, самим тим мислим да је то једна увредљива реченица изговорена од стране пуномоћника, која је опет прошла без интервенције председника већа, па због тога ја сада интервенишем, и пуномоћник није схватио суштину моје примедбе, не тражим ја од сведока-оштећеног да он зна процесна правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али немојте.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па морам због пуномоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, објасните пуномоћнику.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може писмено.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Шта сада ово значи? Јел ово сад ускакање у реч без дозволе, без одобрења? Па да сам ја то урадио, опоменули бисте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Завршите. Завршите.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Значи, не тражим ја као бранилац да сведок-оштећени зна процесна правила, да зна како треба да се изражава, али моја примедба је била упућена председнику већа што га није на то опоменула, значи, моје иступање је било крајње процесног карактера и рекли сте да одбрана држи политичке говоре. Госпођо Кандић, ја ниједан политички говор у судници нисам одржао, према томе, ако мислите на некога да држи политичке говоре, кажите на кога мислите. Ако мислите на мене, ја ћу Вам реплицирати сваки пут, јер ја се заиста трудим да свој посао браниоца обављам у оквирима Законика о кривичном поступку и апелујем да и Ви радите свој посао у оквирима Законика о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Бобот, госпођа Кандић као што је господин овај, Хаџи Чеку изнео неко своје мишљење да онај ко је учинио неки злочин треба да одговара, што вероватно и сви ми мислимо, као што је госпођа Кандић изнела неке своје импресије да се неко уместо доказа бави политиком, тако ја рачунам да и Ви сада износите своје импресије и да оно што је основно, дајте да овде изведемо предложене доказе, да саслушамо сведоке који су дошли и да то радимо на онај начин који је предвиђен Законом о кривичном поступку и уз поштовање личности и достојанства сваког сведока, овај човек има 84 године, и када је због својих година и због здравственог стања у коме је, последњих дана му је јако лоше, просуо воду, овде имамо проблем разумете, с тим? Тако дајте да се бавимо с тим, да се понашамо пристojно. Само, то је то. Господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Дакле, имао бих примедбу, на жалост, ова примедба је већ с моје стране истицана у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте да је понављате, само нас подсетите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Али судија, пошто је остало без реакције судског већа, дакле, ја онда морам поново да реагујем заиста. У ранијем току поступка, када сам ја предлагао да судско веће на неки начин организује постављање питања од стране пуномоћника и оштећених, јер у том тиму постоји адвокат, искусан адвокат, може концизно и сажето да поставља питања, што је све било у једном, у циљу побољшања ефикасности поступка. Госпођа Кандић је онда на исти начин као што је данас реаговала, изговорила неке ствари које су увредљиве како за одбрану тако и за суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад Ви предлагете?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па ево шта предлагем судија. Дакле, видите да морам да поновим. Дакле, замолите, предложите или наложите пуномоћницима оштећених да се концентришу код постављања питања јер онда се долази у ситуацију ако се тако не поступи да питања која одбрана

поставља која су смислена и тако даље, значи, не дозвољава нам се постављање питања, не дозвољава нам се утврђивање чињеничног стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, већ сте ово износили.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Јесам судија, али опет све понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте овако, ми ћемо овај Ваш предлог размотрити и одлучити о њему. Хоћете ли да ми кажете на коју се одредбу Законика о кривичном поступку позивате када износите тај предлог?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Овако судија, суд зна право, процесни закон познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми сами видимо? Одлично. Хвала Вам.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја се извињавам заиста, ја не могу сад да имам све у глави јер ово је поприлично обиман предмет, а поред овога имам још доста, па не могу баш све да попамтим и опростићете ми због тога. Али Вас молим да убудуће заштите одбрану и окривљене од напада госпође Кандић јер поред тога што вређа одбрану, она вређа и суд, јер самим тим што наводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, већ сте то наводили.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Али опет значи остаје без реакције судског већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размотрићемо, донећемо одлуку.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Морам да поставим питање кад? Због тога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на основу ког члана Законика о кривичном поступку сматрате да таква одлука треба да се донесе у неком одређеном року, немојте одузимати време више понављајући те предлоге.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Зато што то судија предвиђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Крстићу, молим Вас.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: То је судија дакле, суштина вођења кривичног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, имамо проблем сад са режијом неки, седите. Дакле.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: То се не види, али аудио снимак иде и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, Ви знате чак и како функционише режија. Дајте видите шта је са режијом, јел функционише снимање или не? Немојте да понављам. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Видите да сам ипак био у праву судија, рекао да је аудио снимак постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видео снимак господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала. Дакле, апел на судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да одлучи, већ сте рекли.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Јесте, да не понављам сад већ трећи-четврти пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, већ је снимљено. Господине Радивојевићу, такође неки предлог или коментар?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, сигуран сам да је господине Чеку споменуо Веска, а Веско је један од сведока којег сам предложио у свом поднеску још давно. Због тога бих Вас замолио да наложите да се преслуша још једном снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да, нисам знала шта ћете да кажете али.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Схватате због чега? Друга ствар, јуче на крају сам хтео да предложим нешто што је веома битно. То је да се сведоци задрже у Београду због давања лажног исказа. Хисвукај и Хазир Бериша, јер мој клијент годину дана и нешто лежи због тога што тужилац тврди да господине Хисвукај је препознао њега. Записници ту постоје, то сам наводио у приговору на оптужницу и у свему. И јуче ми то нисте дозволили. Господа су отишла. То можемо ово што је предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да их задржимо у Београду по основу задржавања или притвора или како мислите?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Притвора због извршења кривичног дела које је колега објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То сам јуче хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да видите на који начин можете такав предлог да ставите уопште.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их одмах овде ухапсимо, да им одредимо притвор и да завршимо то давање лажног исказа. Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, могу ли да довршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је дужност господина Станковића, то је Ваша дужност. А јуче мени нисте дали мени дозволу да дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим није касно. Можда су сведоци ту а Ви не знате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Знам да нису ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Мршовићу?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Адвокат Мршовић Милош. Па само да изјавим да сам сагласан са колегама и једна молба за веће, ја заиста мислим, видели сте то од самог почетка, нећу ни да устајем ни да стављам примедбе. Међутим, само молим веће да на одређено питање пуномоћника оштећеног која се не тичу оптужнице која је доста обимна, само да то питање одбијете. Заиста, мислим да је требало да се бавимо оптужницом, а не неким стварима ван оптужнице или да неко овде покушава да води неке предистражне радње за неки други поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу, кад год сматрам да се ради о истражним радњама за неки други поступак, ја то одбијем. Кад год се ради о некој вези тих радњи са оружаним сукобом, са оним што се дешавало на том подручју, ја то дозволим. Кад год Ви сматрате и имате тако неких примедби, онда ћемо да видимо па ће се издајати делови записника, делови транскрипта везано за превод. Добићете сви транскрипте, па ћете онда ту где будете уочили преслушавати записнике, односно преслушавати аудио снимке са овог суђења, указати на оно што није тачно па ћемо то преслушавати овде на претресу и тако се тај проблем у преводу ако га има, решава. Дакле, добићете транскрипте, имате могућност да чујете аудио запис, сугеришете у ком минути, која реч није тачно речена, то преслушамо овде. То смо радили и у другим предметима и онда констатујемо да ли је превод тачан или не. Сада молим вас позовите Лирију Гаши.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Извините, да не би писмено, могу ја усмено сад образложити предлог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте молим Вас сада усмено, сада зовемо сведока. Значи, малопре сте устали, причали овај давали предлоге, давали све, сада седите, рекли сте ја ћу писмено.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: У две реченице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, значи, сада седите. Можете касније када сведок заврши.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али идем сад из суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не можете Ви да кажете, е сад сам ја дошао и сад ћу ја то да причам. Сад сам одлучио. Госпођо Гаши добар дан. А нисам ни чула. Видите само да ли функционише превод. Да? Све је у реду? Добро. Ви сте били већ овде у суду јел тако? И давали неке своје податке личне. Да ли има неке измене?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што почнемо да разговарамо о оном због чега смо Вас звали, да Вам кажем да смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, не морате да одговарате на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Морате да нам кажете све што знате осим што можете да ускратите одговор на ова питања. Дакле, то је упозорење које се даје свим сведоцима. Да ли сте Ви то разумели?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа, полаже се заклетва на тај начин што ћете за мноштво понављати текст заклетве. Заклињем се.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити истину.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Говорити истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: И да ништа од тога које није познато, нећу прећутати. Што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Унећемо ово у записник. Значи,

Са подацима као на записнику код истражног судије од 09.04.2010.године, упозорена, опоменута, након што је положила заклетву, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате српски?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Знам помало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Исказује да зна српски по мало, да је заклетву положила на српском, да ће се користити својим матерњим језиком.

Јел тако?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако да разумемо се и овако. У сваком случају, говорићете својим матерњим језиком уз уважавање да ако нешто будете рекли на српском то ћемо свакако да разумемо и разумем да то радите да би све ово било лакше и брже. Реците ми шта се догодило и да ли се сећате догађаја од 14. маја и да ли се сећате шта сте поводом тог догађаја говорили код истражног судије?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, јако добро се сећам. 14. мај и ситуација 14. маја и масакр 14. маја. То је период што сам ја преживела и доживела, тај период се никада не заборавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при ономе што сте рекли код истражног судије?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате догађаја из априла те године?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, јако добро се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онога што сте причали о том догађају?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, исто тако, јако добро се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу пре него што пустим да Вам редоследом који је предвиђен у закону, прво тужилац, па затим браниоци постављају питања, да Вас питам само две ствари. Користећи ту прилику да знате и српски језик, Ви сте говорили о копривама.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се, ја сам размишљала доста о копривама о којима сте Ви причали, о којима је говорио још један сведок и о томе колике те коприве уопште могу да буду. Интересује ме да ли у албанском језику постоји посебна реч за коров, и посебна реч за коприве или је то иста реч?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: На српском језику су коприве, а на албанском језику је хифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А коров? Дакле, оно коров, то је оно што расте дакле без контроле на неким местима на земљи која се не обрађује. Међутим, могу да буду и коприве а може да буде и нешто друго.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Постоји могућност да и тако се каже али када кажемо коприва, коприва кад додирнемо некога или себе са тим, то почиње да пече, она можда наликује на неке тако да кажемо и друге траве, односно израслине, али коприва се зна кад се каже на албанском језику, то је хифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам хтела да Вас питам, обзиром да кажете да сте били у тим копривама, да је то Вас пекло јел тако?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колике су биле те коприве? Које висине?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да Вам искрено кажем, оне су биле доста високе, али ја тада нисам то измерила колико је износила њихова висина. Ја сам то отприлике рекла да су биле те и те висине. Али ја нисам измерила то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви били у стојећем или у чучећем положају кад сте се ту крили?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, ја сам била у седећем ставу тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због тога што смо јуче питали једнога сведока, и он је рекао да коприве посебно у мају не могу бити тако високе.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, биле су таквог узраста, високе. Лично за мене могу да говорим да је било испод овај, изнад појаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад појаса? Добро. То је то што сам хтела да разјасним само због тих кажем Вам коприва и коров. Да ли сада тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имајући у виду да је сведок више пута дао изјаву, посебно пред истражним судијом овог одељења и да је изјава исцрпна и

детаљна, ја неких посебних питања немам у односу на догађај, али бих сведоку предочио део исказ који је дао «Еулексу» у односу на део који је дао истражном судији овде у Београду. Тиче се изјаве сведока која је дата «Еулексу» 1.12. и 2.12.2009.године, страна 7 овог извештаја, а носи судску ознаку 1774/229, да овде сведок децидно наводи када објашњава ту трећу групу која је одвођена до куће коју је посматрала, да су ову групу пратила ја цитирам сада «три припадника паравојне јединице Звонко и Срећко Поповић и трећи човек кога нисам знала. Тај трећи човек је имао око 25 година, био је мршав, црне косе, и био је висок око 180 цм. Видела сам Срећка како шутирајући отвара врата Демине куће и они су ушли унутра и после неког времена чула сам три рафала како долазе из Демине куће». То је тај навод који ја предочавам сведоку, овако нешто сведок није поновио код истражног судије овде у Београду, па моје питање гласи шта је сад тачно? Ја могу да цитирам ако треба али мислим да нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас подсетим, тужилац је на оно што сте рекли код истражног судије или не?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, нема потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците нам сада тачно шта сте Ви гледајући у кућу Демину кућу, тачно видели? Ко је пратио ову групу коју помињете и ко их је натерао да уђу у кућу? Слажу се и једна и друга изјава да су била тројица. Али се у другој изјави код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у погледу начина на који се улази и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нас овај због тих имена и описа.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Јел треба да понављам мој исказ из почетка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, треба да нам кажете шта је тачно да ли је ту био како кажете онај високи плавушан, па онда да видим само још.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Срећко Поповић и Звонко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код «Еулекса» кажете Звонко и Срећко Поповић и трећи човек који је имао 25 година. Овде код истражног судије то не кажете, знате? Овде је то неки високи плавушан, па онда чекајте да видим још како то описујете.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, истина је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта је од тога истина?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, истина је дакле, када сам говорила о овој тројници. Треће лице и данас не би га препознала и нити знам његово име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ова два лица?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, јако добро сам запамтила њихов изглед односно физиономију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова имена што кажете Срећко Поповић и Цветковић како кажете Срећко Поповић и Звонко. А то нисте рекли истражном судији да су они тад били?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Није ми познато како се то догодило али у мојим исказима, без обзира где сам их дала, ја нисам направила никакве измене, јер нешто што доживљаваш једног тренутка врло тешко се може заборавити, односно не може се ни заборавити. Постоји могућност да се нешто заборавља, али по правилу, не. Дакле, може човек да се сети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то разумемо. Међутим, суштина питања је што то нисте рекли код истражног судије. Знате, када сте били овде. Ево сад ћемо овде да нађемо, да прочитамо.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Од тад је прошло 12 година и чудим се како се то догодило сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако да Вам само кажем шта је било код истражног судије страна 1195/86. Пита Вас истражни судија да ли знате Срећка Поповића. Ваш одговор «Да, познајем га». Је ли био 14. у Ћушки? Јесте ли га видели? «Ја лично га нисам видела, што су други рекли, ја то не знам, има других сведока који су га видели. Ја не могу да кажем да сам га видела, а овде код «Еулекса» кажете да сте га видели. Е то је само питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је то. Разумете? Овде код истражног судије кажете њега уопште нисам видела, чула сам да је био.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да се не разумемо погрешно. 14. маја Срећко Поповић учествовао је у масакру који се догодио у Ћушки. Дакле, који се догодио 14. маја. Ја лично њега нисам видела у трећој групи јер из тих коприва где сам ја била у седећем ставу нисам могла да стигнем до гробља, како би могла видети коју групу он стрелја. А трећу групу сам видела да су били у кући Дема Гашија и за ту тројицу и дан данас сам сигурна да је то тако било и да знам. То је било отприлике 60 или 80 метара, евентуално 80 метара јер веће раздаљине није ни било, није ни постојала. И могло се видети јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у тој трећој групи која је ушла у кућу Дем Гашија, Ви нисте видели Срећка Поповића?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми сада, изивините тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, пошто већ идемо овако дакле не идемо у детаље ја би замолио сведока ако може да се сети кода је она препознала и видела да је тога дана 14. маја, био у селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада морамо за кућу Дем Гашија да завршмо тужиоче, завршите кућу и реците сведок Реџ Кељменди који је био овде синоћ, ја морам да Вас прекинем сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано опет за кућу Дем Гашија, каже «не ја сам био у тој кући, ја сам видео војнике, али само су двојица била».

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Онај трећи је био иза њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте чули рафала?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Први пут је три рафала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је тај трећи могао да пуца ако су двојица његових сабораца испред њега?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. Онај трећи је стајао вани, био је напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, такође господин Реџ Кељменди који је те војнике видео и видео те војнике који ту воде у кућу и тако даље, и који су стајали на вратима, иако се неких људи сећа, иако неке људе описује, не сећа се да је неко имао наочаре?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мени није познато шта је Реџ изјавио, ја могу да кажем само у вези онога што сам ја лично видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може да се сведок сети ко је тога дана био у Ћушкој, а да га је она препознала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи причамо о 14. мају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим овде што смо дефинисали да је био Звонко Цветковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како смо дефинисали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па каже да је Звонко био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срећка Поповића је чула, али га није видела, затим кога сте још, кога сте видели а за кога сте чули?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Звонко Цветковић је био средином априла по први пута у селу Ћушка и тада сам ја и разговарала са њим. Ја сам то изјавила у свом исказу, а 14. маја био је и био је у трећој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Још ко, да ли има још некога?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Онај други је био јако млад у то време, а трећега не познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заборавите кућу, него у селу кога сте видели да сте га препознали на страни војске?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да ли мислите средином априла или мислите конкретно за 14. мај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим 14. мај?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 14. маја била је иста та група која је била и средином априла, та иста група била је 14. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ако можете да се сетите ко је био у тој групи, 16. и 14. или да питам конкретно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сети, ако може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Истражном судији сте рекли да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сачекајте да се сети, је ли можете да се сетите или тужилац да Вас потсети. Он пита и за једно и за друго.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Средином априла или 14. маја. Средином априла када су по први пута дошли имена и дан данас нису ми позната, био је један плави висок, њега су га звали са псеудонимом «Нула». Средином априла био је још један младић и након што сам фотографију видела коју сте нам приказали овде, препознала сам њега на основу фотографије и његово име није ми било познато, њему сам ја дала лично воду да попије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у мају да ли се сећате још неког или из маја?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 14. маја када сам изашла из моје куће, овај са псеудонимом «Нула», а и дан данас не знам његово право име и презиме, њега сам видела на улици. Видела сам и оног младића коме сам ја дала воду из извора ту поред моје куће, био је наслоњен о кућу Адема Гашија, односно прислоњен, ја сам ишла тим путем и ишла сам на ниже, на доле. Ту сам и остала са децом у тим копривама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада да ли сада могу да поставим конкретно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код истражног судије је децидно навела да је Славиша Кастратовић био тога дана, да ли остаје код те изјаве или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели или сте чули?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Славиша Кастратовић је био и средином априла када су хтели да нас силом исељавају и ми смо мислили пошто су трактори били припремљени, ми смо то схватили да ми морамо да идемо, а Славиша је био тога дана ту. И Хасана, дакле наших рођака који је већ убијен, замолили га да им да једну цигарету. Ја када сам Звонку рекла «питајте Гораждевца да ми нисмо за рат», он је рекао па ја сам из Гораждевца, а зашто онда не кажеш да овде ни један метак није испаљен, да ми нисмо заинтересовани за рат. Ту су само старци, старице, деца, и то су већ били стари људи. Већином он је тако пидигао рамена и рекао је «па немам ја шта да учиним, немам шта да радим».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви, мислим јесте Ви раније знали да се он зове Кастратовић или сте тада сазнали, мислим како сте сазнали његово име?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, покојни Хасан који је убијен био је његов комшија у Гораждевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Вам је рекао?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То се догодило средином априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада Вам је рекао име?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да. Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте Славишу видели 14. маја како је био обучен, да ли је био наоружан и шта је конкретно радио?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Носио је војну униформу и био је наоружан. Сваки који је био у униформи, био је истовремено и наоружан. 14. маја нисмо смели ни да их гледамо у лице, јер свако како би погледао у њих у лице, он би био стрељан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како је он носио то оружје, где му је било?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, оружје су имали, држали су их у руке и били су у приправном стању, дакле спремни да употребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих сада предложио да сведоку покажете фотографије села Ћушка где се види Демина кућа и околина око куће, па да објасни те фотографије јер мислим да би из тих фотографија могла да определи место где је стајала и јасно би се видело да ли је могла или није могла да види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, када Вама Хасан каже «то је Славиша Кастратовић», под којим околностима он Вама каже «то је Славиша Кастратовић». Разумете?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они дођу ту.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То се догодило средином априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али која је то ситуација да Ви видите једног човека, видите како он изгледа и онда дође Хасан и каже «е то је Славиша Кастратовић», Ви чујете свакако да је он из Гораждевца, причате ко хоће рат, неће, и када он Вама то каже?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Када су дошли средином априла, ми смо се склонили у кућу Ајета Гашија и ми смо се удаљили од њих мало, они су ушли, претресали куће, ишла сам са мојим синчићем тамо где су биле окупљене све жене, ту смо стајале чекајући да нам дају наређење, односно да нам кажу да изађемо и ми смо чекали само да будемо све заједно. Хасан је био код капије дворишне, заједно са Џафером Гашијем, ушла сам у двориште и обратио ми се Лирије, мање више ајде али ипак дођи овде код нас, ти познаш српско хрватски језик и ту монотонију њихову би могла мало да ублажиш. Ми смо ту седели, стајали поред трактора, капија је била затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не, да Вам кажем, Ви сте то испричали већ детаљно, значи оно што ја Вас питам то је како Ви разговарате и видите једног човека за кога не знате како се зове, у тој ситуацији причате ко је за рат, ко није за рат, ко је из Гораждевца, када долази Хасан и каже «е тај се зове Славиша Кастратовић», не знам да ли ме разумете? У том тренутку

или Ви касније описујете тог човека, па онда Хасан каже «то је Славиша Кастратовић», па Ви сами повезујете лик и име или како је то?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Након што су они изашли од капије, дакле дворишне капије, питала сам покојника Хасана да ли си ти њега познавао, рекао ми је «да», јер овај из Кастратовића, рекао је Хасану на српско хрватском језику «Хасане још си овде», Хасан му је одговорио «да јер ја немам где да одем од мог места».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада Вам је рекао како се зове. Е сад, добро, сада када је дошао 14. мај, да ли сте Ви сигурно када сте видели тог човека, знали то је исти онај тамо који је био и разговарао са Хасаном и то је дакле Славиша Кастратовић?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 14. маја ја сам изашла из моје куће, био је тамо где је центар сад споменика, ту је постојала једна мала трафика, он је био наслоњен на тој трафици. Ја сам пошла низ улице он је стајао ту. Шта се догодило тамо горе ја немам никакву идеју, односно не знам, није ми познато. Само знам да сам се једном вратила, дакле окренула сам главу да видим шта се догађа и видела сам три групе где су били подељени мушкарци раздвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала када сте видели ту особу 14. маја да ли сте Ви били потпуно сигурно да се ради о истој особи и знали да се ради о Кастратовићу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Потпуно сам сигурна јер када сам изашла он је био наслоњен о трафици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је, да ли је можда био у каквој униформи, и да ли је можда имао оружје, да ли је имао нешто на глави, како је изгледао?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Сва та лица која су била ту, која су се нашла ту 14. маја били су у униформама. Били су наоружани до зуби. Имали су оквири око врата и аутоматско наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај, ја Вас питам за Славишу Кастратовића?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, да. Он је био наслоњен како сам рекла, поред њега стајао је још неки његов друг, он је био наслоњен о трафици са аутоматским оружјем у рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што Славиша Кастратовић каже у својој одбрани да је тога дана слава у његовом селу и да је он био у свом селу, дакле да није долазио у село Ћушка?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате шта Вас још питам, да ли Цветковић Звонимир има нешто карактеристично у изгледу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Око, једно око му је мало више затворено. Ја мислим да се ради о десном оку, дакле десно око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио наочаре?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Док је био млад не. Ја њега познајем јако добро, јер ми смо одрасли у једној махали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да знам, али питам за 14. мај, као и за април, он каже да уопште није био мобилисан, знате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, тада није носио наочаре колико се сећам није носио, нисам баш сигурна, али да ли је имао или није имао, стварно нисам сигурна за тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што Цветковић Звонимир је нама дао документацију да је он мирнодобски инвалид и такође документацију да није могао да иде ни у војску. Ајде наместите. Само да Вам наместимо слушалице. Је ли добро?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Цветковић Звонимир каже да је он мирнодобски инвалид, да он није мобилисан, није могао да иде у рат, да његов надимак није Звонко, него «Њоња» и да свакако није био ту, он наравно каже да Вас познаје, он познаје и целу Вашу породицу, он познаје Вашег оца, познаје Вашег мужа, он зна како сте се удали, међутим он каже да тада ту њега нисте видели.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Видела сам га својим очима. Може он да каже шта год хоће, јер он мора некако да се брани, а ја говорим истину оно што смо преживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показашмо Вам сад ове фотографије што је предложио тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Надовезало се на Ваше питање, и на одговор сведокиње која каже да је Славиша Кастратовић стајао поред трафике, моје питање гласи шта су други војници радили за време док је Славиша тако стајао, у селу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Други војници су очекивали наређење од других, када сам ја изашла они још нису били раздвајали мушкарце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се народ окупио у центру села у том моменту?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, сви су били окупљени тамо где се данас налази споменик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то далеко од трафике где је Славиша Кастратовић стајао, то место где су се они окупили?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Удаљеност трафике је отприлике је око 30-40 метара од овог споменика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели када је почело раздвајање?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, нисам то видела. Нисам могла ни да видим то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је Славиша остао ту или је напустио и где је кренуо, ако је кренуо одатле?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нисам га видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још да Вам само предочим да овде не на претресу, већ у истрази био је један сведок који је био и каже да је тога дана био у Вашем селу и он није спомињао Цветковић Звонимира, нити као припадника ове јединице, нити као особу која је мобилисана и која је тога дана била са војницима у селу? Он је био ту, он је учесник.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не занима ме оно што је изјавио неки сведок, мене занима само оно што сам лично видела, а то што неко каже нешто, ја нисам заинтересована за то и не интересује ме. Ја хоћу да кажем истину и оно што сам ја видела својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо Вам сада слике 30 и 31, претпостављам да је то оно што тужилац је предложио. Да ли може режија да нам стави на мониторе документ камеру. Да ли можете да видите шта је то?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, то је Демова кућа, ова новоизграђена након рата, а она која је изгорела била је још и пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је то у контексту мојих питања, ја бих поставио питање ако може на овој слици да определи место где је стајала и гледала у ову кућу шта се догађа.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Место где сам ја стајала тог тренутка од Демове куће, то се налази у овом доњем делу који се види, ту су биле неке жице ја сам стајала ту одмах иза тих жица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи можемо да замолимо да сведокиња дође овде и да показује на слици, ако мислите да треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих то требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли да дођете овде, али морате дакле овде на слици да показујете.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е можда морате тамо да прођете и да седнете.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ево овде иза овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад показате директно ту на слици.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ту су биле коприве. Ево овде, дакле ово место где се види ту се налази та жица, то је спојено до овде и окренуто овамо горе, а овде су биле коприве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу да поставим још једно питање везано уз ову фотографију, ако може сведок да покаже одакле су дошли ова група коју су пратили војници и како су ушли у кућу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Група је дошла са ове друге стране, где се налази тај главни пут у правцу тог споменика. Овде је улаз да би се дошло, односно стигло до ове куће. Ја сам стајала овде, а ови су дошли од те улице где се налази споменик и дошли су у овом правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви показујете на ову кућу која је немалтерисана и отприлике сиве боје, да ли је ова кућа како се сада види била иста таква и 14. маја 1999. године?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ова запаљена да, ова овде која је запаљена, а ова је подигнута након рата, ова друга кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако кажете запаљена, шта то значи, када је ова кућа?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То је та запаљена кућа која је изгорела, коју су гађали на ову трећу групу, коју су убијали, након тога они су запалили кућу, ми смо видели дим који је изашао од овог дела где су ове црепови нови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нови црепови, да ли је онда цела кућа изгорела или је изгорео само кров?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, запаљен је био, ватра је ухватила ходник и соба која се сада види ту са десне стране и овај други део који се може овде видети, а само она соба, гостиона соба је спашена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тада изгорео кров на кући?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, јер дим је избио из тог дела и тај део је већ био распао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај кров који сада видимо на овој кући је нов кров?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На овој кући видимо неке степенице?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, тамо на улазу, дакле код главног улаза којим се улази у кућу директно, ту су била врата ходника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми сада врата не видимо?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. Врата су већ изгорела. Ту је становала породица Дема Гашија, у то време та кућа је била реновирана, дакле нормално била изгледала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ови који су доведени до те куће, ушли у кућу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пратиоци војници који су их пратили, да ли су и они ушли са њима у кућу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Онај први је један је ишао иза, а један је стајао са стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када су ови ушли у кућу Ваши суграђани, ко је остао напољу са стране?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Када су ушли унутра остао је вани онај трећи коме ја и дан данас не знам име и презиме, али сам га препознала само на основу фотографија које су ми приказане, њега сам препознала по изгледу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да пређемо на другу слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. А ко је ушао у кућу, да ли знате ко је ушао?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, у кући су ушла два војника, трећи војник остао је вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад реците нам шта видите на овој слици?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: На овој слици се види место где сам ја стајала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какво је ово растиње овде?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Па то су те коприве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су такве биле коприве?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те висине?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте Ви стајали са леве или са десне стране до броја 31 или са ове друге стране? Ако можете.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам стајала ту на ћошку, ето овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако може следећа фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следећу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју следећу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па има још нека слика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате можда како се зову ти војници који су били, који су ушли у кућу код Дем Гашија?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, ја тада нисам знала њихова имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је међу њима био Цветковић Звонимир?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, 14. маја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту кућу ушао?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете два војника, због чега не кажете један војник кога не знам и Цветковић Звонимир, него само кажете два војника.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам и данас изјавила да једног од њих нисам препознала нити дан данас знам ко је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онога ко је био напољу и онога ко је био унутра, тако сте све време, значи тек кад Вас питам изричито, разумете шта Вас питам, тек када Вас изричито питам да ли је један од њих био Цветковић Звонимир, Ви кажете да. А све друго време причате када сами говорите да су то били неки војници?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нисам ја добро схватила Ваше питање, сада сам схватила Ваше питање како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо вам слику 32 ја мислим је ли тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да видим. Питање гласи да ли је тада била ова жица и ова ограда која се види на фотографији?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, и тада је жица постојала, али након рада затегнута је мало жица и то је мало поправљена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више везано за слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и још неко питање тужиоче овако, да ли можете онда да се вратите ако неће бити више питања за овај фотоалбум нити за неке друге фотографије? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само бих молио да се прикаже групна фотографија која је стигла из Хага, где стоје са заставом албанском, она прича о тој слици да је ту препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да видимо. Ова? Добро.

На тражење тужиоца сведокињи се показује фотографија број 1 из фотоалбума који је стигао из Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете нам рећи прво да ли сте видели ову слику раније и да ли знате ко је на њој и остало што Вас тужилац буде питао. Да ли може режија да стави документ камеру на мониторе. Ево чекамо режију сада да стави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је дакле фотографија број 1, међутим има још једна фотографија која приказује 4 особе у униформи, па бих молио и ту фотографију да се, у овом истом албуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наћи ћемо и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С тим да се покрију имена. Шта се чека сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некад ову фотографију раније и да ли знате ко је на њој, да ли некога препознајете?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: И 14. маја и средином априла, био је присутан ови који седи овде доле, дакле онај који је имао надимак «Нула».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који од ове четворице доле, први с лева, други, трећи или четврти на пример? Или први с десна како хоћете.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Овај овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта показујете. Први с лева овај што има ову траку око главе?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, овај који има траку око главе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тај са надимком «Нула»?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, и дан данас није ми познато његово име. А био је и овај младић који је овде доле у седећем ставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај до њега или који?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, овај задњи са десне стране у седећем ставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с леве и први с десне стране су били, добро.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да. А ови који су горе ја њих не видим добро, јер је тамна слика, а био је овај овде на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На средини који стоји или који седи?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, овај који седи. Поред овога са овом што носи везник на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај у плавом овом? У плавој одећи?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да. Да. Поготово овај који носи овај и онај који је горе тамо на углу, ја сам им дала воду, ту средином априла, послужила сам им воду јер су тражили од мене воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 14. маја, дакле овај са траком на глави и још неко и овај доле први с десне?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да покажете само ко је тај први с десна, доле или горе?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. Овај који је у седећем ставу. Дакле ова двојица који седе, дакле први с десна и први с лева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рекли сте овај до њега?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, и овај у овој плавој мајици. А ове који стоје, који су горе, ја не могу да их препознам зато што је доста тамна слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и коју још сад да видимо слику, да али овде има. Сад ћете још једну фотографију да видите.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: И он, први с десна био је овај, био је овај на средини, дакле ова двојица која су овде на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи крените с десна у лево па нам реците ко је био, а ко није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Покажите прстом само тај и тај.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ево овај и овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ми то уопште не видимо, значи ми не знамо можда тужилац одавде види шта Ви показујете, нама то, нити се нама то евидентира овим снимањем, значи морате да кажете први десно, други десно, трећи десно, четврти десно, да идемо тако.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Дакле први десно и први лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су били?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. маја?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова двојица у средини?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не видим их добро на монитору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њих ћете да разликујете један има мајицу са кратким рукавима а други, код другог не знамо шта има, али не види се то да је мајица.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, али њихов лик не могу да одгонетнем како треба и колико треба, нисам понела ни наочаре са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо једино овако да Вам покажемо да видимо, ево да донесемо овако, мислим да се ни тако неће видети.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам сигурна за ову двојицу у који стоје у средини, али за овог лево или десно нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи двојица у средини су били?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мало пре сте рекли двојица са стране су били?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не. Ја сам изјавила да су била ова двојица који стоје на средини, дакле један који стоји на средини са леве стране и други на средини са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како, да ли је неко од њих рецимо карактеристично обучен? Дајте вратите. Да ли има на пример капу на глави или кратке рукаве, дуге рукаве, ето тако нам то реците?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Сви су били обучени нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти које ту означаваате? Да констатујемо само кога сте показали. Значи Ви кажете ови у средини су били.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Онај који је у кратким рукавима и он поред њега који носи јакну, има на себи јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да констатујемо.

Сведокињи се показује фотографија број 2 из албума који је доставио Хашки трибунал, па указује на особе које су у средини, да су биле 14. маја у селу Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате о коме се ради?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Имена нису ми позната њихова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Чини ми се да је овај овде у средини Поповић, зове се Срећко Поповић. Нисам баш сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а један је Срећко Поповић, а другог знате или не знате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ако не грешим, а нисам сигурна јер је прошло 12 година од тад, дакле треба човек добро да се присети, један од њих би морао да буде од Кастратовића, ако не грешим, али морам да кажем да нисам сто посто сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се и да наводи да је један од њих Срећко Поповић, а други би морао да буде Кастратовић, али нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче да ли има још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада да ли, узећемо Вам то и видећемо сада да ли браниоци имају питања. Изволите.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Ја бих само поставио пар питања везано за сазнања сведока о догађају из априла месеца, да ли може сведок да нам каже да ли је познато да ли је тада у априлу месецу неко убијен, да ли је запаљена нека кућа и да ли је одузета нека имовина из села Ћушка у априлу месецу, значи месец дана пре овог догађаја?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: За април месец што се тиче нашег насеља није била запаљена ни једна кућа нити је био убијен неко, то је био један део села које се зове Махала Ћера, а што се тиче Махале Хасан Бећаја, нити је било убијених нити запаљених кућа. Да, било је случајева пљачки и одузимања имовине, узели су једно возило, прикупили су злато, златне предмете.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли можда знате о ком возилу се ради?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, није ми познато. Мислим да је то било возило Чауша Љушија, он је заједно са сином који је убијен, а чини ми се да је то возило марке «Тојота». То возило је оштећено, јер нису могли да га возе, запалили су то возило у кући Ибиша Гашија, дакле у његовом дворишту.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Значи то се све десило у априлу месецу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Немам питања.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: А што се тиче убистава није било, не знам.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су убијени Чауш и његов син? Чауш Љуши и његов син када су убијени?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Они су убијени 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Господине Мршовићу?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако би, имам једно питање везано за једну од фотографија које смо прегледали ово последње, само да питам сведокињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратићемо, можемо да дамо у руке обзиром да знамо о коме се ради или да ставимо на документ камеру.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ако можемо на документ камеру, хвала. Имам конкретно питање, лице које види сведок на фотографији другог с лева, да ли је видела у Ћушкој 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, то се изјашњавала о томе да ли су та лица била 14. маја зато смо и показивали слику.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли имате сазнање како се то лице зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је рекла, зашто то и унели смо у записник чак.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Онда прећи ћу даље. Да ли сведок може да нам каже је ли давала изјаву господину Мустафи Радоњићу и госпођи Наташи Кандић, везано за овај догађај значи Ћушка.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Први пут одмах након рата можда је то било месец август али знам да је било 1999. године и прву изјаву кад сам дала, ја сам дала гаспођи Наташи Кандић и Мустафи Радоњићи.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли сам добро разумео, то је било непосредно после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумели сте сада је тако рекла.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, реците ми да ли сте давали изјаву Оркужном суду у Пећи поводом овога догађаја, ако се тога сећате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не. 2002. дала сам изјаву пред немачким судом, јер тужилац је био Немац.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија пошто превод иде у исто време нисам разумео?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, дала сам изјаву 2002. године и то пред судијом који је био пореклом Немац.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: А реците ми у вези чега сте тада давали изјаву, да ли се сећате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Па разуме се то је у вези догађаја који су се догодили у Ћушку маја месеца, тада смо имали свежија сећања, а ране су биле јаче, болније и наше успомене су биле свежије. Није то исто као након 8, 10 или 12 година. Дакле за 12 година и човек се мења физички, тада смо имали свежа сећања и те ране су биле доста свеже.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Председнице је ли може једна молба само, и сведоку и Вама, само може краће одговоре без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако би могли да замолимо сведока за краће одговоре, мислим да су ово више коментари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу, не, сведок одговара на питања, не можете Ви да кажете како да одговара. Ајте питајте молим Вас.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Не, мислим да су коментари, а не одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте питајте Ви господине Мршовићу, а како ће сведок да одговори, то не можете никога да учите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро. Хвала. Не, ја то нисам ни хтео, али добро, није битно. Реците ми госпођо Гаши тог 14. маја кажете да сте били

у овим копривама, кога сте видели да улази од сељана у кућу? Да ли се можете тога сетити?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Па то се нормално сећам, то је био Реџ Кељменди, ја сам њега навела сто пута, дакле био је Реџ Кељменци, Хасан Гаши, Ахмет Гаши, био је Брахим Кељменди и неки други који су били иза њих.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала, да ли је био Хасан Метај?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, био је Хасан Метај, он је био у трећој групи.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ви сте видели значи Хасана Мету да улази у ту кућу је ли тако?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли имате сазнања да ли је он убијен у тој кући?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Истина је то. Хасан, Ахмет и Ердоган су били у ходнику те куће, те запаљене куће и ја сам прва која је ушла унутра и видела сам и били су до пола изгорели.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, реците ми молим Вас је ли можете да ми кажете отприлике колико је удаљно гробље од куће Ајета Гашија, отприлике ако знате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не знам колико је то отприлике износи јер ја то нисам никад ни измерила, али знам да је пут праван.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, је ли можете онда конкретно ћу Вас питати, ако се Ви налазите код куће Ајета Гашија, је ли можете Ви да видите што се дешава код гробља, је ли то толика раздаљина или?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, то је далеко мало, али пут је прав, а да се поглед упире у правцу гробља је немогуће јер зид Азема Гашија налази се на самом ћошку.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, онда судија ако ми дозволите страна 1774/229 ради се о записнику о саслушању овог сведока 01.12. и 02.12.2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сачињен записник?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Код ЕУЛЕХ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ево овако то је страна 1774/229, односно 7 од 11 страна изјаве сведока, читам трећи пасус, каже «када сам изашла ходала сам 50-60 метара до ћошка зида куће Ајета Гашија, одатле сам могла да видим све мушкарце како стоје у реду са рукама изнад главе до улице испред гробља, па све до зида Ајетове куће. Према мојој процени било је око 50 поређаних људи и према оном што сам видела сви су били млађи од 50 година, било је пуно војника и још више их је долазило камионом».

Сада ако може да појасни обзиром на ово што је мало пре рекла, односно да ли је тачно ово што је изјавила пред ЕУЛЕХ-ом?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, истина је али само да разјаснимо нешто, то је истина ја сам у свом исказу изјавила да мој супруг и деца, ми смо пошли према кући Ајета, ту сам оставила децу и супруга и супруг ми је рекао «ајде погни се Лирије горе и види шта се тамо догађа», ја сам се попела горе полако и стигла сам до Хакијеве куће где се налази двориште, зид дворишта. И отуд нема више од 30-40 метара, и отуд могло се видети група која је била уздигнутих руку, била је ту ког гробља.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Добро, хвала. Да ли можете да кажете, изјашњавали сте се већ и у истражном поступку да живите у Ћушки од 1980. када сте се удале, али реците ми молим Вас, не морате на дан 14. маја, али уопште у то неко време бомбардовања и тако даље, да ли је било Срба који су живели у Ћушкој?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, било је. Дакле ту је живела породица Јашовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија ако дозволите сада опет причам о изјави коју је ова сведокиња дала ЕУЛЕХ-у, страна 1771/229, ради се о трећем пасусу где сведок каже на питање какав је био етнички састав Ћушке 1999. године, каже «када сам се удала 1980. у Ћушки су биле три или четири српске куће, али три или четири месеца после моје удаје они су сви продали куће и преселили се у Крагујевац, у Србији. 1999. године није било Срба који живе у Ћушки», дакле ради се госпођо Гаши о Вашој изјави коју сте дали пред ЕУЛЕХ-ом, сада нам говорите да је била породица Јашовић, да ли можете то да нам објасните сада да ли је тачно ово што сте данас рекли или ово што сте рекли пред ЕУЛЕХ-ом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била породица Јашовић?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Само да не буде неспоразума, '80-тих година када сам се ја удала и дошла из Пећи у Ћушку, ту су живеале три породице у самом центру где се сада налази кућа Дема Гашија, они су ту имали своје куће. Дакле, 1981. године, ако не грешим, они својевољно продавали куће и њихове породице, односно породица Гаши је то купила, а они су пошли за Крагујевац. Породица Јашовићи које сам сада истакла они су са друге стране пута и мало даље од нашег насеља.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Хвала, ја ћу, тужилац је већ предочавао разлике у исказима, али ја сматрам да има ту још неких битних ствари. Дакле опет се враћам на ову изјаву коју сте дали ЕУЛЕХ-у, страна 1774/229 ради се о петом пасусу, пошто је тужилац већ предочавао, ја ћу значи само наставити, каже пратила су их три припадника паравојне јединице, само да би појаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете оно што је тужилац. Тужиоче, дакле оно што је тужилац.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, тужилац је у једном тренутку стао без обзира што сматрам да је ово од интереса за нас све да утврдимо истину. Дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу па немојте да се љутите, дакле реците који пасус предочавате, не морате читати два пута исто.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, ако могу само да Вас замолим, пошто се опет дешава, ја заиста ником не добацујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите тужиоца сада. Кажите ми шта.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Тужилац опет без речи упада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу ја Вам кажем немојте да се љутите на тужиоца и ни на кога. Ајде промените тон и прочитајте нам.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја само очекујем да се други понашају онако како се ја понашам, никаква љутња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу немојте сада очекивања, дајте.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Извините могу ли добити чашу воде хладне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите шта предочавате, а тужилац је из тог пасуса предочио.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Овде сведок каже пратила су их три припадника паравојне јединице.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Чашу воде хладне мало.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: «Звонко, Срећко Јова Поповић и трећи човек кога ја нисам знала», па сада оно што тужилац није предочио, то је следећа реченица, «тај трећи човек је имао око 25 година, био је мршав, црне косе и висок око 170 до 180. Добро.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија ја Вас опет молим, мислим заиста, ја не морам да слушавам шта је тужилац прочитао а шта није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу немојте да се деконцентришете, шта сте хтели да питате?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Не судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мршовићу. Ајдете молим Вас питајте тужилац је заиста прочитао то, а то сам и ја питала за ону разлику и сада ћемо да нађемо на страни да видимо како то иде код истражног судије, која је страна код истражног судије господине Мршовићу?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ево само да пронађем. Моменат. Ево овако сада ја практично хоћу да предочим сведоку страну 1185/186, сведок овде значи у другом пасусу када каже ко је то ногама ударио на врата куће Деме Гашија, каже «неки високи плавушан» кога она није помињала у овој претходној изјави, па сада да ли може да нам каже је ли тај човек или уопште да нам појасни, мени заиста није јасно, не знам ако је суду јасно да

ли је човек био плавушан или црн, или млађи или старији, добро није спорно да је она рекла да је Звонко био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас ја и питам, због чега сада Ви разјашњавате то, а нећете да разговарате о.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја имам своје разлоге судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О селу Захаћ и селу Пављан, а ово разјашњавате, разумете шта Вас питам. Пита Вас сада бранилац Цветковић Звонимира, без обзира што сте се изјашњавали о Цветковић Звонимиру, и све оно што смо Вас питали, Ви кажете код истражног судије да је ту био неки високи плавушан, а код ЕУЛЕХ-а кажете да је ту био неко ко је стар 25 година, мршав, црне косе висок 170-180, и сада што Вас пита бранилац, висок плав или висок црн, а у сваком случају оба пута сте рекли да је млад?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја се извињавам, прво јел ви знате да је прошла 12-та година и ја сад морам да мислим о ономе што се догодило пре 12 година. Па сто пута су постављана иста питања, рекла сам да је био плав, да је био висок, а овај трећи он је био тамнопут, дакле да се разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи један је био плав, а један је био тамне пути црн.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли може сведок да нам каже ко је отворио врата од куће Дема Гашија, да ли се сећате тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не сећам се.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија ја опет нажалост морам да предочавам, дакле овако у изјави коју сте дали пред ЕУЛЕХ-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако се не сећа шта предочавате, немате разлике никакве да предочите, ако се неко.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија зато што се сведокиња у истрази изјашњавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећа се. Сада каже да се не сећа.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па добро, али имамо ове изјаве мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господине Мршовићу потсетићу Вас на истој тој страни Ви кажете да је ногом отворио врата тај високи плавушан.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да, али у изјави ЕУЛЕХ-а каже да је Срећко отворио врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она сад каже прошло је 12 година. Дакле је ли видите шта Вас пита, рекли сте код истражног судије сте се сећали да је то био неки високи плавушан.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је у тим околностима био Срећко Поповић обзиром да сте нам данас рекли да Срећка Поповића нисте видели, него сте само чули да је био ту у селу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам се срела са Срећком Поповићем средином априла, да се разумемо. Дакле, средином априла то је био сусрет са Срећком Поповићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а 14. маја сте га видели или не?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: 14. маја онај плави је ударио ногом по вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви уопште 14. маја видели Срећка Поповића или сте само чули да је он био у селу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, ја сам само чула да је он био.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Могу даље судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Сада не причамо више о изјави ЕУЛЕХ-а, ради се о изјави коју је сведокиња дала пред истражним судијом, а везано за то да ли су ова три војника улазила у кућу или не, ја сад опет морам да предочим, значи страна 1185/186, она каже опет везано за Звонка, али каже прво је ушла група, па су ушли ови који су носили униформу, ушли за њима. У изјави коју је дала код ЕУЛЕХ-а опет се ради о овој страни 1774/229, то је само сад ћу Вам рећи, осми пасус, каже «мало после та иста три војника су изашла из куће, затворила за собом врата и одмах после тога сам видела црн дим», међутим данас када сте се изјашњавали, Ви сте рекли да је постојао, односно да је неко то треће лице како Ви називате војник остао испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, данас се изјаснила управо када сам јој предочила те разлике, односно не тако као Ви нисам све читала, она је рекла да су двојица ушла и када сам предочила исказ Рец Кељмендија, да је један остао напољу.

За овим тужилац уноси, чисто да се види да Вас не омета, тужилац износи да на овај начин бранилац Мршовић постављајући питања која су већ постављена, и предочавајући нешто зашта је сведок већ питан, се сведок малтретира. А бранилац Мршовић је већ претходно наводио да га тужилац омета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците нам молим вас госпођо Гаши, где је био Ваш супруг тога дана, јесте се видели Ви са њим?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, да видимо како је то, само моменат госпођо. Тражим да видим шта сте ту испричали, како је то било код истражног судије, па да видим шта ту везано за то треба да се разјасни господине Мршовићу. Шта даље креће, код истражног судије господине Мршовићу 1182/186 каже «устала сам било је 15 до 7 ја са мојим супругом

ја сам отишла, обично смо држали краве, отишла сам да помузем краве, а супруг је узео косу и кренуо да коси», и сада шта питате?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја питам, не везано за то, него сведок после наводи да су се сусрели после тога догађаја, да је она мужу и двојци још људи рекла да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оде горе и да погледа.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли јој је познато где је њен супруг отишао после тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно. Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја бих молио веће да одлучи што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбија се, и веће, господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Реците ми овако, данас смо гледали ове фотографије, везано за кућу Дема Гашија, па сте Ви показали отприлике где сте се налазили и тако даље, међутим када сам Вам ја поставио питање у истражном поступку, опет предочавам страна 1189/186, Ви сте рекли да сте гледали право, значи да сте практично стајали наспрам куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо Гаши ја не знам да ли Ви, али ја нисам разумела, шта питате?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па ја не знам судија је ли забрањено мислим треба да проверимо веродостојност исказа сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није забрањено, него није ми јасно шта питате.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да смо данас видели позицију на којој је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било питање, Ви кажете данас сте показали где сте стајали.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије када сам ја питао, Ви сте рекли и онда иза тога Ви кажете питање господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да ли је тачно оно што је данас показала, или оно што је рекла код истражног судије, ето то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја исто не разумем то што питате, дакле тада није имала фотографије, данас их има, данас је показала.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Рекли сте да познајете Цветковић Звонимира, да ли знате како му се мајка звала?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Како му се зове мајка ја не знам, али његов отац се зове Младен.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте познавали његову мајку?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да. Познавала сам, али тада када смо били млађи, нисам потпуно сигурно да ли се звала Ната или Нада, али знам да му је отац се звао Младен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Мршовићу и оптужени Цветковић Ваш клијент он уопште не спори да се познају, нема потребе да то

проверавамо, они то обоје кажу, нема дилеме да се они познају, то он сам каже, то је његова одбрана.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Могу да наставим. Реците ми молим Вас госпођо Гаши, када се завршио овај догађај, Ви сте рекли да сте отишли у шуму или луг како то називате, а где сте били те ноћи 15. да ли се сећате тога, где сте провели ту ноћ?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ноћ 14. маја ми смо провели у кући Реца Кељмендија.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте видели том приликом Реца Кељменди?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја немам више питања за сада, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко други од бранилаца има да пита? Примедба да сведок не говори истину је ли тако? Не. Искључите микрофон онда. Господине Мршовићу искључите микрофон.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дана 21.01.2010. године, пре годину дана отприлике сте давали изјаву у предистражном поступку у Пећи, у бази ЕУЛЕХ-а? Је ли тако или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се, сведок не мора да зна датум. Предочите господине.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати госпођо Гаши, предочите, питајте господине Радивојевићу, немојте толике уводе да правите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ради се о 1762/229 ових списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па проверавам да ли је то давала исказ пошто ја имам превод, немам оригинал са потписом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На енглеском би хтели?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На енглеском да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да тражимо на енглеском, ми смо ту изјаву до сада господине Радивојевићу предочавали, њом се користили, није било дилеме да се сведокиња сећа неких ствари које је рекла и да зна да нешто данас говори другачије, због тога Вас молим да пратите ток претреса и да не правите тај увод који нама одузима време, а сведока потпуно исцрпљује, непотребно је.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, не исцрпљује. На задњој страни тог исказа 1766/229 сведок каже «нисам знала ниједног учесника који је учествовао у акцији», трећи став одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Нисам знала ниједног Србина који је учествовао у масакру, али знам да мушкарци знају неке». Добро. «Неки починиоци су чак из села Ћушка», добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како је сазнала у међувремену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, зашто Ви тада нисте рекли за рецимо Кастратовића него је ово овако унето, јесте Ви то заиста рекли?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија сад сте ме мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам мислим прешла на ствар без оно десет питања изокола.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Чудим се како ја то нисам споменула, то је само питање заборавља, јер Кастратовић је споменут од првога дана, а могуће је да сам ја и заборавила, односно да је заборав у питању.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ако дозволите, рећи ћете, да јој кажемо кад је било саслушање код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта да кажете.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да јој кажемо датум, да је прошло било само 7 месеци у односу на 21.01.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле знате шта Вам каже, шта каже бранилац, Ви нама данас после 12 година кажете учествовао је Кастратовић, код истражног судије кажете учествовао је Кастратовић, а међутим у јануару 2010. године, мало пре него што сте дошли код истражног судије, Ви кажете нисам знала ниједног, неки мушкарци су знали и тако даље, међутим после тога одједном код истражног судије и данас овде на претресу се сетите, у том смислу бранилац ставља примедбу и пита да ли Ви имате неко објашњење.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, да се не схвата погрешно, Кастратовића сам споменула од почетка, али није било случајева да се говори о ономе што се догодило априла месеца да се мало опширније одговара, или да се то анализира да би се његово име споменуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него сте изричито рекли нисам знала ниједног, то је проблем знате. А после тога сте дошли код истражног судије, после пар месеци и онда сте спомињали већ имена.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да вам кажем иако је то чудно, не знам, не знам, јако је чудно како нисам споменула тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Морамо због овог превода пошто немамо, да питамо да ли је давала и код Марка Никула, не знам ни ја како се зове. На енглеском би лакше рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате име, чекајте је ли знате име тог код ЕУЛЕХ-а који вам је узимао изјаву, да ли знате име тога, не зна име.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, чекам.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А ви мене чекате, а ја чекам. Да ли је давала исказ пред Окружним судом у Пећи у неком другом предмету?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мало пре сам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судијом који је Немац.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, сам 1999. године прву изјаву сам дала госпођи Наташи Кандић. Другу изјаву било је доста изјава и исказа, али то је било за косовске медије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И било је ово 2002. сте рекли у Пећи пред судијом који је Немац.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, и 2002. године дала сам пред једним судијом или шта је то било Немцем, дакле он је био Немац.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, све је споменула изјаве и новинарима и све, а ову задњу изјаву што је вјероватно иницирала овај поступак не спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју последњу изјаву?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ту из 2010.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову код ЕУЛЕХ полиције. Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: То је као примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Можемо ли да ставимо ову скицу, последњу скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо ми, ставићемо ту скицу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На документ камеру да нам покаже где је киоск, где је кућа и остало, где је киоск овде није констатовано уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него не знам ајде да видимо како се види. Да видимо да ли ћете моћи да видите ово са документ камере.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да устанем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада не, ајде видећемо, не знам ни ја. Е сад да ли можете ту да се снађете и да ли Вам треба, да ли онда ако буде требало браниоче да ли треба да сад нешто се уписује у ту скицу. Значи где да седи, одакле да гледа сведокиња, да ли има потребе да се премешта? Може и овако. Да ли можете ту да видите на овој скици где је киоск тај о коме причате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не могу да одгонетнем да се концентришем тачно да знам где је тај споменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли уопште можете прво да се снађете на овој скици да знате шта је шта што би рекли?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не, не могу, не могу то сама да се сналазим, можда уз неку малу помоћ би се могла сналазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћемо Вам онда, можемо да дамо да погледа. Даћемо Вам овако у руке ако можете да се снађете, ако можете онда могу питања, ако не можете онда не могу питања, значи само видите да ли можете да се оријентишете?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не стварно не би могла јер у овој скици тај не могу никако да се концентришем и да знам отприлике где се налазио тај споменик на основу кога би се могла даље оријентисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа ако имате неко друго питање.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само још једно питање, нећу више. Колико остаје прије него што ће отићи у коприве, у кући.

Судски тумач Еда Радоман Перковић: Уопште не чујемо господине Радивојевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми Вас уопште не чујемо, ни ја ништа не чујем.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Колико остаје у кући Насера Гашија?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У кући Насера Гашија била сам након извршеног масакра када сам изашла из коприва ишла сам код деце и код свог супруга и ми смо се упутили онда према шумици. У тој шумици ми смо тамо били отприлике до предвечерњих часова.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице само примедба, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од бранилаца питање? господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, овако сведок се изјашњавао да познаје Звонимира Цветковића, па са тим у складу питање је дакле може ли сведок да се изјасни шта је пре рата радио господин Цветковић?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Био је аутомеханичар.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, где му се налазила радња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господо, овде сви бране све. Хоћу да кажем сви браниоци бране све оптужене, дакле Ви сте бранилац оптуженог Абдулаха Сокића, је ли тако?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па какве то везе има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је, Мршовић је бранилац опт. Цветковић Звонимира, па има везе знате, има везе.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро сад судија ако ћете Ви уз дужно поштовање одређивати ко ће кога бранити и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је господине Крстићу суд одредио, нисам ја, истина је него председник суда.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Јесте све уреду али ја имам сад намеру да проверим исказе неких од сведока који су већ давали свој исказ, какве сад везе има да ли ја постављам питања, значи колега Мршовић ће мени скренути пажњу уколико не жели да постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја Вам скрећем пажњу, ако су та питања ради провере веродостојности исказа или кредибилитета сведока, онда можете.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па наравно да то и радим, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим да ли је то већ питана у истрази. Је ли то питано у истрази, ја мислим да је питана, него не могу да нађем тачно страну.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија ако ћемо око тога да ли су постављана питања у истрази или не, можемо дакле да поразговарамо о томе, истрага је по свом карактеру тајна, докази се изводе на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, не можемо да разговарамо, слушајте ме господине Крстићу, Ви постављате питања, а ја сада.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ви ми упорно онемогућавате да поставим питања за која сматрам да су потребна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видите господине Крстићу сада док тражим овде где је сведокиња одговорила ја сам Вас искључила јер Ви причате без дозволе суда. Господине Крстићу сад причате и без микрофона, ја ћу морати да Вас опоменем посебно због гестикулација и неких тако када се ради о неким исказима, коментарима и тако даље. Тужилац каже 1185-1186 чисто да би се евидентирало, тужиоче да помажете одбрани опт. Абдулаха Сокића, а и мени. Значи овако одговорила је на питање тужиоца 1186/186 и разјаснили смо да ли она зна или не зна где ради оптужени Цветковић Звонимир, на тај начин.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Могу ли ја да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад можете, укључите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала лепо. Да ли је осим тог сервиса у Ћушки или ближој околини постојао још неки ауто сервис?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не чујем понајбоље сада и нисам добро разумела питање, ето сада чујем добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле да ли је осим тог ауто сервиса у Ћушки и ближој околини постојао још неки сервис, када кажем ближој околини, мислим на на пример круг од једно 15 километара?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: На улазу у Пећ налази се тај ауто сервис.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, а да ли је осим њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он пита да ли има још неки ауто сервис?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Један сервис пре рата је био на изласку из Пећи и на уласку у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па дакле да ли су то два или један, ја сад нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо да Вас питам. Госпођо Гаши, колико молим Вас деце имате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Петоро деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте радили негде или сте седели код куће и чували децу?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мислите током рата или пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим током целог Вашег живота од када сте се удали?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, након удаје нигде нисам радила, ја сам се бавила само децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли возите ауто или трактор можда или пољопривредне машине?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија на помоћи. Дакле овако уколико би неко из Ћушке или из Лође на пример дошао да поправи ауто, да ли би дошао у тај сервис у коме је радио Звонимир Цветковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши значи не можете одговорати пошто Вам ускраћујем право да дате одговор на ово питање.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро. Знате ли ко је Хаџи Чеку?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, то је сељанин из Ћушке.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Чиме се он бавио током живота?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Док је био млађи он је био учитељ по занимању.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли сте имали прилике да га срећете у Ћушки?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Како мислите, је ли то пре рата или после рата?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Па пре рата да ли сте га виђали?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Како је долазио у Ћушку?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Па и као сваки сељак у своје село.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Не, не, али чиме, пешке, аутобусом, аутомобилом, на неки други начин?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, имао је један бицикл.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Имао је бицикл?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Гаши сачекајте да, не морате баш да журите са одговорима.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да помажете преводиоцима.

Судски тумач Гани Морина: Ја јој се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Гани.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја се извињавам пуно, али тако.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је породица Гаши имала било каквих имовинских спорова са неким од породица Срба који су живели у Ћушки, да Ви знате евентуално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Породица њеног мужа и свекра, мислите и цела фамилија?

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Мислим пре свега на њену ужу породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке нерешене имовинске односе?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Никада пре рата нисмо имали никакав споразум ни са ким, имали смо пријатељске односе, '80-тих година ја сам ту дошла као млада, 1981. године они су се иселили и мени није познато претходно у каквим су они односима били.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, хвала. Дакле овако, сад везано за фотографије куће Дема Гашија које су приказане малочас, може ли сведок да се изјасни пошто смо на тим фотографијама кућу видели само са једне стране, може ли сведок да се изјасни да ли зна како кућа изгледа са друге стране, да ли је видела ту другу страну куће икада у животу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели госпођо Гаши ту кућу са свих страна?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, и пре сам видела ту кућу и сада, али са оног места где сам ја била 14. маја може да се види само предњи део куће, а наравно пре могло се то, пре сам могла да видим све јер ми смо из једног истог насеља.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, то је уреду, дакле ајде сад покушајте да објасните како изгледа та задња страна куће која се на овим фотографијама не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Зашто судија? Како одбија се, мислим не разумем зато што правим увод за следеће питање, дакле ја заиста не могу да постављам питања уколико ме стално прекидате у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам какав је увод господине Крстићу, али сведок који сведочи о ономе што је видео, а што је један део оптужнице.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Али она је судија сама рекла сада да она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је видела тај део, ја заиста не знам због чега је то важно уз сву могућу машту.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Видећете у другим питањима следећим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз сву могућу машту то заиста не могу ни да претпоставим.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Уз сву могућу машту, да ли ви прејудуцирате да ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу ајдемо овако.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

Па ће сведокиња мало да се одмори, па ћемо и ми мало да се одморимо, и да данас завршавамо овако господине Крстићу.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Судија ја би Вас замолио пошто имам суђење у пола 3, да ме Крста Бобот мења ако будем закаснио, је ли можете да ми дозволите? Ако дозвољавате у пола 3 имам суђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Настављено након паузе ради одмора у 14,26 часова.

И даље сведокиња Лирија Гаши и питања поставља адв. Дејан Крстић.

Госпођо Гаши наставићемо са овим делом где Вам оптужени и затим још један бранилац оптужених, и пуномоћници постављају питања. Господине Крстићу? Ко мења господина Вучића Шћепановића?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Ја ћу га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крсто Бобот. Добро. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Дакле стали смо код дела где сам ја поставио питање. Поставио сам дакле питање сведоку да ли зна како изгледа онај други део куће који се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекла је да зна.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: И рекла је да зна, да ли може да опише како изгледа тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само можете да питате да ли је тога дана била и тако нешто што је важно за ово, а то како изгледа други део куће, то Вам одбијам.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је са друге стране куће било прозора? Извините нисам чуо. Немам превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо превод.

Судски тумач Гани Морина: Извињавамо се јер било је неких техничких сметњи, појавило се на оба места само албански, а српски језик некако је нестао. Сада је све уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле сада нам реците поново одговор, да ли је било прозора?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, постојао је један прозор тамо у салону, онај прозор се налази са супротне стране. Ипак са места где сам ја била то се не види.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, још само једно питање, да ли сте видели да се неко од сељана спасио из те куће?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: За тај тренутак с обзиром да прозор се налази са супротне стране тамо са тог места ја нисам приметила никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли се неко спасио из те куће?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: У вечерњим часовима када смо се вратила са супружницима и децом чули смо да се извукао жив, односно да се спасио Реџ Кељменди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Само још једну ствар. Овако, у априлу месецу те године, дакле ситуација када сте причали о томе да је Кастратовић замолио Хасана за цигаре и да је тада било разговора око тога ко је за рат, ко није, Ви сте тада рекли да у Ћушки, дакле, да су само старци, жене и деца. Моје питање је где су били мушкарци?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, било је мушкараца тада ту, али мушкарци су се налазили испред тог споменика. Дакле, тамо је било на улици, а ми смо били у дворишту Тајира Гашија, јер ту је био и трактор.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Само да разјаснимо да ли говорите сад о 14. мају или о половини априла? Ја сам питао за април?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, сада говорим о половини априла, јер и питање је било постављено за половину априла.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли оптужени имају питања? Изволите. Можете да седите.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан поштовани суде, господо. Ја сам хтео да се обратим преко Вас, па Ви питајте њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Пре него што је дала изјаву госпођи Наташи Кандић, да ли је дала изјаву организацији "Human rights watch", која је ушла прва у село Ћушка да прикупи податке овог масакра који се догодио у Ћушкој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, оптужени Цветковић Звонимир Вас пита да ли сте давали неку изјаву "Human rights watch" организацији?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Моја прва изјава коју сам дала била је изјава коју сам дала госпођи Наташи Кандић. После Наташе Кандић дала сам поменутој организацији, а као преводилац је био Арија Кељменди и био је један Американац по имену Стивен Смит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Кад је она дала изјаву Наташи Кандић, којег датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо те изјаве овде, ја мислим да имамо.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Је ли прво дала "Human rights watch", или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је прво дала Наташи Кандић, па онда "Human rights watch".

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Поштована судијо, она не прича истину, да Вам кажем одмах она не прича истину. Ми се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам ја и рекла шта сте Ви износили у одбрани да се добро знате.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ми се знамо као комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то сам и рекла.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: И ја њу нисам видео ни месеца априла, ни маја, ни 1999. године, можда је нисам видео 20 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам то њој рекла да Ви њу познајете, јер сте комшије, а да Ви кажете да ту уопште нисте били, да није могла ни да Вас види нити сте били мобилисани, нити у некој војсци, нити сте редовно служили војску.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Из ове податке госпођо судија што она сад износи, ове податке прво ко је знао и ко је објавио на телевизији и у новинама то је била "Human rights watch" организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сматрате да је она прво дала "Human rights watch"?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Сматрам и гарантујем својим животом да је тако било, јер и Наташа Кандић, госпођа Наташа Кандић, извињавам се, она је тек касније почела са прикупљањем тих података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што је то важно?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Важно је зато, знате зашто, јер је та "Human rights watch" организација она је дошла у "П трансу".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте нам објаснили.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Вама, али она то не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо да је питамо то?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Зна она добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је организација "Human rights watch" Вама показивала неке фотографије које су пронађене у предузећу где је радио оптужени Цветковић Звонимир?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Господо судија, ја поседујем и траку, али ту траку ми нико није ни тражио. Ја поседујем ту траку где се чује Звонков глас и где је признао да је истерао породицу Витај, и да је био у Ћушкој и у тој траци може да се види да се чује да су људи из Ћушке пси. Ако је потребно ја ћу донети ту траку, а преводилац је у том случају била Адриатик Кељменди, а трака се налази код мене у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама дао то?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мени ту траку је дао Американац, која је снимљена у Адријевици заједно са овим Кељмендијем преводиоцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тај човек када је дошао и дао Вам траку, да ли је он Вама прво дао траку, па реко да ли познајеш овај глас, па је Вама то заличило можда на глас Цветковић Звонимира или Вам је показао неке слике које су одузете из предузећа "П транс"?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не. Да се не разумемо погрешно, ту се налази мој глас, мој тон, његов и Американца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог преводиоца, Вас и тог Американца?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ту траку имате што сте испричали?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, имам ту траку. Нико ми до данас није тражио, да су тражили ја бих ту траку и донела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су Вам тада показали неке фотографије?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не. То је радио касета, дакле касета за касетофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сад ово што кажете да је тај снимљен глас Цветковић Звонимира, шта је то?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То је трака где је он признавао своју кривицу и на крају прво он није признао, али на крају је признао. Ја сам био и сви ти људи из села Ћушка су пси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама дао ту траку?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ту траку ми је дао Стивен Смит, ако не погрешим био је из радио "Вордс", ако не погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли том истом приликом када су Вас испитивали када је снимљена трака и са Вашим гласом?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, ту се налази и мој глас. Како је то снимљено стварно не знам, али трака постоји и ако постоји потреба ја ћу ту траку донети и ви ћете само то послушати и вероватно ћете бити онда убеђени да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви споменули Цветковић Звонимира пре него што сте чули тај његов глас или након тога?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Звонимира Цветковића, он је отишао у Андријевицу и отишао је нашао је то и ја нисам га питала како на који начин је то нашао, али то се догодило одмах након рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја Вас питам да ли сте Ви споменули у том разговору Цветковић Звонимира?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, ја сам говорила са њим пре тога, пре тог догађаја, пре него што је он говорио са овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте његово име? Изволите.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Госпођа Гаши што прича, то није истина уопште. Ја сам на инсистирање ове организације америчке, право име не знам "Human rights watch" како се зове, преко мог друга једног из Подгорице они су тражили да разговарају са мном, ја сам био тад у Ћуприји код оца и мајке, е они су били тада у Ћуприји и мој друг ме зове на телефон и каже хоће да дођу у Андријевицу да разговарају с тобом. Рекох нек изволе људи. Да сам ја имао неку кривицу ја не бих, зашто бих ја дозволио, само да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ рекли.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесам, али она нека чује мало сад зашто сам ја тражио, како тражио и како сам ја признао. Он је мене питао, тај преводилац, тај што је био Албанац, он је причао српски добро, није се ни

представио, ни шта и овај Американац је имао једног преводиоца из Подгорице, ја сам имао свог преводиоца из Андријевице и питао би ме, каже "да ли би ти живео с њима поново". Рекох, "да вам кажем право с овим из села не, јер ово није била војска, ово је била ослободилачка сељачка војска", тако су је они сами називали, јер у тој војсци из града је слабо било људи, то је сељачка војска била. Рекох, у свако доба бих ја живео са људима из града. Ја дан-данас се чујем телефоном са људима из града, са Албанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, понавља оптужени Цветковић да он није био тамо у селу Ћушка. Ето то је то. Имате ли још неко питање?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Имам питање. Ово је много битно. Није она могла прво да се сретне са госпођом Наташом Кандић пре него с њима, зато што су они те фотографије узели из моје фирме, из фиоке, отворили фиоку, узели су фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Јесте, али она није могла, госпођа Наташа није могла да има те слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сада госпођа Наташа није важна. "Human rights watch" није важан, важно је да питате сведокињу која је овде и још неко питање да би и други оптужени могли.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Она тврди да сам ја механичар. Ја јесам био механичар, радио сам до 1991. године док није дошао Слоба Милошевић на власт и онда су они бојкотовали да иду код Срба, нису смели мислим, забрањено им је било. Ја сам у фирми радио, у сервису, ја не знам сад који сервис она описује. Ја сам у сервису радио као референт саобраћаја, па сам после тога постао шеф саобраћаја, па сам после тога опет имао треће решење шеф техничког прегледа и шеф механичарима, где сам ја имао на линији и Албанце који су радили на линији техничког прегледа. Ја нисам радио, него су они радили са Србима и Црногорцима заједно до дана кад је почело бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Цветковићу шта би питали сад госпођу?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Сад бих питао који сам у који сам ја сервис то радио нек' ми она каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, то је питао господин Крстић, она је то већ рекла у истрази. Ја ћу сад опет то да Вам прочитам.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Само ми кажите Ви ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ја ћу то опет да Вам прочитам. Она је то рекла у истрази, ево прочитаћемо па ћете Ви онда да ставите примедбу или не, само да видим, 85. или 86. "у међувремену овако моја кућа је овде, Звонкова кућа је после моје, ту је његова радионица где је радио као аутомеханичар, у међувремену је радио у "Шума трансу", тако то стоји.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: "Шума транс" је био богзна, "П транс" се звала фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже не није, него је радио у "П транс"?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: То је човек господин сведок који је био пре тога овај Чеку, покојног Скендер Чекуа. Ја се извињавам што сам оно изјавио онако и он је рекао исто "Шума транс", они памте то име по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је иста фирма "Шума транс" и "П транс"?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Иста, него смо ми после, то је било транспортно предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи она зна где сте радили, само не зна тачан назив да се променио назив?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не зна где сам радио, јер смо ми променили и место рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и место локације сте променили?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Да, локацију смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је иста фирма?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Иста фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би рекли правни следбеник?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: А нека каже где је локација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то Вам нећу допустити, јер сам ја њу питала, она је петоро деце одгајила, она жена није ишла нигде, ишла да региструје кола.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Иша је она, свугде је ишла, знам ја њу добро, немојте да причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, не можете тако да стављате сада примедбе и да ми тако разговарамо. Можете само да питате сведокињу.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Поштована судијо, ја са њеним мужем сам био велики пријатељ и са њеним оцем, ја не знам, питао бих Лирију Гаши, нека ме погледа у очи, Лирија окрени се овамо да се суочимо.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја Вас гледам на монитору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложићете суочење па ћемо одредити.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро. Ја имам троје. Чекајте да завршим. Имам троје одрасле деце и петоро унучади, кунем се животом њиховим да моја нога није крочила у Ћушку никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, немојте молим Вас, рекла сам Вам данас, већ децу уопште да укључујете.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја се кунем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни да се кунете у своју децу.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја ту децу нисам нашао на улици госпођо судија. Нек' се она закуне у њено петоро деце, срам је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се заклела на почетку давања исказа.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: То је заклетва не говори истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви понављате своју одбрану. Ја констатујем да Ви понављате своју одбрану.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Она не говори истину уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питање?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Питао бих је познаје ли, добро питао је овај, нека одговори мени, нема везе. Познаје ли Хацију Чекуа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да познаје.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добро, ја питам да ми одговори она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може два пута да одговара на једно питање.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Познаје ли Бешковић Хуснију из Благаја, пријатеља овог Хаџи Чекуа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је то важно?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Важно је, зато што је Бешковић то све наместио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Бешковић Хуснију?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, није ми познато. Само путем медија, чула сам да је он посланик и чула сам његово име, у свом животу нити сам га познавала, нити сам разговарала, нити сам имала било какве контакте са њим, само сам сазнала да је он посланик из Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сада посланик, Бешковић Хуснија је сада посланик?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А он је Бешковић Хуснија, његова ћерка или сестра се удала у породицу?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Сестра, он је ујак овом покојном Скендер Чеку. Е сада, долази на власт овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сад власт, само питање за сведока молим Вас.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Он је сада постављен на неку велику функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, не разговарамо тако, значи не разговарамо тако, постављајте питања.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја сам поставио питање, ова неће да одговори. Мене само интересује који је разлог њој, шта јој то значи да она мене оптужује ни кривог ни дужног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: То бих Вас молио да је питате шта јој то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Цветковићу, ако неко сведочи да Вас је видео, ја му предочавам Вашу одбрану и каже да Вас је видела, онда је

Ваша примедба да Вас неко лажно оптужује и то је то. Значи, да ли имате још неко питање за сведока?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Ја бих питао само ово госпођо судија. На пример људи који су били у Ћушкој, ја нисам неки мађионичар нити знам шта да сам неки баук па да их потплатим све да кажу да ја нисам уопште био тамо ни заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила господине Цветковићу, предочила сам све сведокињи.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала. Јесте, Ви сте предочили и сви су и сви они могу да потврде, само један нека каже да сам био, изволи ја ћу поново да се вратим у притвор, ја значи нисам за слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате још неко питање?

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Немам поштована судијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се вратите на место.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Господине Поповићу изволите.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Госпођо Гаши, видели сте ме наводно да шутирам врата куће Дема Гашија. Да ли је то тачно или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте овог човека видели да шутира?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шта сам имао тог дана ја на себи и како сам био обучен?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Били сте у војној униформи.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У којој униформи?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Свима нама је познато како изгледа војна униформа, није ту реч сад о неким бојама, него ми знамо шта то значи војна униформа. Нисте имали чак ни половином априла, јер сте рекли "где иду они у тракторима, јер сам у стању да гађам и да их убијем". То треба да се сетите јако добро, јер тако сте рекли.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо судија, ја је нисам питао за април, ја сам је питао за 14. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже да сте били у војној униформи.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али војне униформе има три, има маскирна шарена, има обична сиво-маслинаста и има полу маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, полумаскирно и остало то заиста војник мора да зна те разлике. Да ли Ви правите те разлике – војна маскирна, полу војна и остало? Шта је за Вас војна униформа?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Војна униформа је она униформа као што носи свака војска, а што спомиње боје био је онај високи, онај плави младић он је имао обојено лице, а он је био у нормалној војној униформи.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Који је датум то био у априлу кад сте ме видели, отприлике?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не сећам се тачно кад је то било, али отприлике могу да кажем да је био 16. или 17. април, али сигурна сам да је то била половина месеца.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да би се установила истина тачна, средином априла ја сам био на седмици покојног пашенога Витомира Шалипура у Прибоју, који је сахрањен 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нам већ, чак и април неки.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А седмицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте правите за седам дана.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи, да сам ја тада био у том времену, зато сам и питао датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша одбрана.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да сам био у Прибоју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам, како да немам госпођо. Наводно ме познајете госпођо Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, чекамо одговор. Ви сте у суду, значи питајте овде сведока да разјашњавамо одлучне чињенице, не можете наводно ме познајете.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Наводно ме зна одавно. Од кад ме она то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад познајете Поповић Срећка?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Господин је из Призрена, а живео је у Пећи и живео је у стану иза куће мојих родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објашњење које смо већ, односно овде се налази у списима предмета.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да сам дошао из Призрена? Госпођо, ја сам само рођен у Призрену, цео свој живот од како памтим живео сам у Брженику, у кући Кмушића шездесетих година, седамдесетих година сам живео у кући на Подјерињак, близу Богољуба Карића, куће старе, Владимира...улица и 25 година задњих мојих у Пећи су биле у Радована Бурића 6/11, борацка зграда код аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Да ли имате још неко питање?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да, чињеница је да се тај стан налази ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Судски тумач Еда Радоман-Перковић: Судија, извините господина Поповића уопште не чујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Поповићу, дакле, морате да приђете микрофону, можете и да седнете.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лакше Вам је да причате док стојите? Добро.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нек' ми објасни с ким сам ја то био кад сам у Дем Гашија кући био, јер те особе која она помиње, посебно на слици 32 показала је на слику човека који нема никакве везе са тиме, тај човек је припадник МУП Црне Горе и 1999. године никад га ја у животу нисам видео да је он пришао Пећи, а камоли да је био, што се може потврдити преко СУП Пећ, а она тврди да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Ви знате да у оптужници шта се наводи ко је био у кући Дем Гашија, тако да она тако сведочи, ја сам њој већ предочили да се Ви ту уопште не спомињете.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, није мени због мене, ја не побијам да нисам био у Ћушкој, и нити ћу побити, али побијам све нетачне информације које су о мени. Рекао сам и тада и увек ћу рећи да су у Ћушкој поред нас који смо званично били, било још бар 30 ако не и 100 људи које први пут сам видео у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати одбрану, оно што је важно ја сам предочила сведокињи. Да ли имате Ви још неко питање, нешто што је остало неразјашњено?

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: У процесу против Бешовића Веселина помиње мене као да ме је видела са Веселином Бешовићем, ова госпођа каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте споменули то да је био Поповић са Веселином Бешовићем?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ако сам њега видела у некој фотографији онда сам га и споменула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја да знам, ја са Веселином Бешовићем никад нисам био ни у једној јединици, тако да нисам могао да будем никако на некој слици с њим. Могуће ако је то била нека заједничка слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте нам објашњавати каква је могућа слика, немојте нам то молим Вас.

ОКР. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Значи, остаје ми једно најбитније питање. Чији сам ја син и да ли познаје она мог оца и мајку?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, ја не познајем његову породицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично. Па не би ни могла да зна, јер отац ми је умро 1962. године када сам ја имао 7 година, тако да ова госпођа, увек имам поштовање према женама, јер ми је мајка била удовица са петоро деце, а ја најстарији од 7 година. Само ми је поштовање према женама увек, тако да никад нисам ружно рекао према неким женама, а камоли да сам нешто урадио некој жени и то ћу увек да говорим и иза тога стојим, а ова госпођа први пут да назовем неког лажљивице, то је ова госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете рећи само господине Поповићу да сведок не говори истину у погледу ових чињеница.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињаам Вама и свом женском роду, али њој се нећу сигурно извинути, јер је то истина што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада се вратити на место. Ја ћу се извинути свакако уместо Вас. Извините за овај израз, господин Поповић се увек служи таквим изразима. Господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, не да сам нешто заборавио, него везано за ово што је сведокиња сад испричала. Да ли може да нам каже да ли сте давали изјаву "Американ радио воркс"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то вероватно тај радио.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте ли на то мислили? Тако онда нека буде питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели браниоца Мршовића, да ли сте давали изјаву неком радију?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, нисам разумела. Пре сам изјавила том америчком новинару, који је био са Адријатиком Кељмендијем, а поседујем и траку и то можете у свако доба да преслушате и могу да вам донесем или могу да вам шаљем преко неког другог сведока који буде дошао овде. Ако је потребно ја ћу и лично доћи овде да то донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само још два кратка питања. Да ли је том приликом користила неки псеудоним приликом давања те изјаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли давали под пуним именом и презименом?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не. У то време због сигурносних разлога, звали су ме Албана.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: И само још једну ствар. Да ли се сећа у тој изјави да ли је помињала Срећка Поповића?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да.

АДВ. МИЛОШ МРШОВИЋ: И још једно само кратко питање. У тој изјави Ви сте испричали исто ово што сте испричали нама данас везано за Звонка Цветковића како сте га видели испред ове куће Деме Гашија и тако даље, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Извините молим Вас, поновите још једном, нисам добро схватила.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само ако бисте били љубазни да се сетите, сад Ви кажете да имате и траку, па претпостављам да можете да се сетите. У тој изјави коју сте давали под псеудонимом "Албана", да ли сте помињали исто овај догађај који сте помињали кад сте видели Цветковић Зорана од 14. маја испред куће Деме Гашија итд?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Нормално то је иста изјава, односно исказ и то због сигурносних разлога они су то тада мени поделили то име "Албана".

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И остали су. Господо, мораћемо и пуномоћницима да омогућимо, не можете да се досећате тако. Шта сте се досетили? Хајдете господине Радивојевићу, два кратка питања?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Где је то вече преспавала тог 14. маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекла, рекла је већ то.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Какве је повреде имао Реџ Кељменди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна какве је повреде имао Реџ Кељменди, од чега? Да ли знате да је Реџ Кељменди имао повреде и какве?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, Реџ Кељменди није имао никакве повреде, односно ране. Ране су имали Иса Гаши и Бериша који нису прихватили да дођу овде, а Реџ Кељменди није био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хазир Бериша је био јуче, а Иса Гаши видећемо можда дође.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја њега нисам срела.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, сад ћете ми морати дозволити. Ја сам питао да ли је сведочила у неком кривичном поступку код Окружног суда у Пећи. Тада је рекла, сада је поново питам је ли сведочила у поступку против Веселина Бешовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, она је рекла да је 2002. године у Пећи давала исказ код неког судије који је пореклом Немац, а сада можете да питате да ли је то био поступак против Веселина Бешовића што сте могли и раније, па да завршимо то. Је ли то био поступак против Веселина Бешовића?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не, не сећам се тога. Ја се не сећам и сећам се да сам дала изјаву пред једним немачким судијом, али са Косова нико није ту био присутан.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да ли је то било против неког Србина из Црне Горе?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, хвала. Пуномоћници сада. Немате. Госпођо Кандић, немате ни Ви питања? Господине Цветковићу, само ако имате питања, примедбе немојте износити, јер сте их већ изнели и одбрану посебно немојте понављати. Хајдете дођите и кажите. Дакле, и без заклетве и без понављања одбране.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Поштовање. У вези ове траке што тврди да има кући и да ја на тој траци признајем да сам учествовао, то је чиста измишљотина, јер је она то измислила, не говори уопште истину. Нећу да је вређам, али не говори истину поштована судијо. Да она, што каже има траку, нек' донесе ту траку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конципираћете тај предлог са својим браниоцем.

ОПТ.ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Нека донесе траку, ја ћу траку да поједем овако зубима својим ако је има, а она то измишља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу? Вратите се сада на место. Сад господин Поповић. Ви сте нешто хтели да кажете госпођо?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да трака постоји, ја сам у стању да је донесем овде и ту може да се установи чињенично стање и не би требало више ни да дам никакав одговор нити никаква питања. Када ви будете саслушали ту траку, односно слушали, ви ћете видети шта је то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Поповићу.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Имам само једно питање, јер сам заборавио у вези Дем Гашија кућа ограду. Она тврди да је та ограда, да је била, да није била привремена, ако сам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, била је нека жица па је после затегнута после бомбардовања.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А господин Бериша, ако се не варам, је рекао да је то после рата урађена жица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кељменди је био у тој кући.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да је урађена после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваша примедба.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Примедба, а уједно и питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, предочава Вам Поповић Срећко да Реџ Кељменди каже да је жица стављена после рата, а да није била тад у то доба, а Ви кажете шта?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја сам пре рекла жица је постојала, а после рата то су поправљали, био је и сада је ту, јер тиме се одваја земљиште између Адема Гашија и оног другог Гашија и то је међа. После рата та жица је поправљена, а пре рата то је само жица била.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само једно овако лично питање у вези ње. Како јој се зове мајка њена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове зашто је то важно?

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Важно је да видим чућете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то важно, нема чућете, зашто је то важно чућете, објасните ми зашто је то важно? То су лични подаци сведока који се не узимају.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Зато што ја мислим да је мајка српске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте тако је ли вам мајка Српкиња?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: То није тачно да је моја мајка српског порекла, она је муслиманског порекла и она је умрла и она потиче из Илиће поред Сарајева.

ОКР.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја намерно сам рекао српске националности да би довео до тога да знам о коме се ради, тек сад сам схватио ко је она. Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, Ви почињете овде да ми правите дискриминацију. Вратите се на место. Дискриминацију између одређених нација и вера. Хајде вратите се на место господине Поповићу, вратите се на место завршавамо данас суђење. Госпођо Гаши, да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Да имам. Сад ћу и српски да одговорим ако хоће он. Мени је срамота како може то да прича, јер моја мајка је Бошњациња из Сарајева, ујак ми живи у Лесковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се нервирати, ја сам већ опоменула господина Поповића. Госпођо, немојте молим Вас да се нервирате. То је потпуно сада недопустиво, ја заиста не знам, он је то искоментарисао, нисам то ни мислила шта Вас пита.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Мени баш кад дође стани пани моја фамилија је била стално у оклопу са Србима, имали смо добре односе и то имала сам комшију Савић Зорана и Савић Бобана, био ми је и Савић Обрадим, имао је три ћерке, ми смо расли и никад нисмо имали горке односе. Како му није срамота, уместо да ми се извине а он да каже да спомиње у овој судници моју мајку покојну кад је све то тачно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећемо сад ово у записник.

Суд КОНСТАТУЈЕ да након што је се сведокиња на питање оптуженог Поповић Срећка из суда изјаснила да јој мајка није Српкиња већ да је Бошњациња из Сарајева и након што је Поповић Срећко рекао "ето то сам зато и питао да се види ко је она, сада ја знам ко је она, каква је, ја знам, ја сам зато то и питао, сада ми је све јасно" и уосталом како је евидентирано путем аудио технике, сведокиња изражава негодовање, наводи да је била у добрим односима са Србима и да је велика срамота и недопустиво понашање овако како се оптужени понашао према њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Имам. Малопре је поставио питање да ме не зна, а сад каже "знам од које породице" пошто је знао чим је моја мајка Српкиња, сад каже да ме зна, а прво питање је поставио да ме не познаје или не познајем њу, или он мене не познаје, а сада поставио је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, поставио је питање и рекао овако након што сте Ви рекли ово што сам сада издиктирала и молим Вас ако можете да се не нервирате. Ја се Вама захваљујем што сте дошли, а ми ћемо у сваком случају преко наше Службе за помоћ и подршку можда сутра ако буде тих предлога од стране оптуженог Цветковић Звонимира да Вам тражимо да доставите те касете или ако то. Тужиоче, не ометајте ме молим Вас.

Господине Цветковићу, спустите руку, нећете данас више, сутра ћете се обратити суду. Господине Поповићу не можете још једанпут.

Суд КОНСТАТУЈЕ да док диктира записник и отпушта сведока из посебног дела суднице оптужени Поповић Срећко виче док оптужени Цветковић диже руку, виче да жели још једном и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо, дакле, ако буде таквих предлога за те касете ми ћемо уколико сте у Београду или уколико оставите телефон то од Вас да тражимо, ако од Вас не тражимо тражићемо путем ЕУЛЕКС полиције. Ја за сада не знам да ли ће то одбрана предлагати тако нешто, затим не знам да ли ћемо ми то усвојити, али ако то буде тако онда ћемо ту касету тражити од Вас. Сада можете да идете, ја се Вама захваљујем.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Ја се Вама пуно захваљујем и хвала вам свима овде у судници и поштовање имам за Вас. Могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Отпратите сведокињу. До виђења.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Још једно питање. Ових 3 дана што сам избугила на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не дајемо, питао је и господн Хаџи Чеку. Оно што ми сносимо сад унапред то је плаћено од стране суда довођење, смештај итд. Ми не плаћамо дневнице, плаћамо дневнице једино ако нам неко, ако неко ради негде па онда да докаже да је од зараде, да му је од плате одбијен тај неки износ. Иначе, никакве друге дневнице не исплаћујемо било којим сведоцима, значи ни одакле год да дођу са ове кугле земаљске не исплаћујемо ником дневнице.

СВЕДОК ЛИРИЈЕ ГАШИ: Хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, до виђења. Господо, видећемо се сутра у 09:30 часова, такође сутра имамо сведоке и онда ћемо се договарати шта ћемо за петак. Дакле, молим вас за сутра се припремите у том смислу, мислим да ћемо морати да ослободимо судницу такође за неке сведоке који нису одавде и за које треба превод мало раније, значи нећемо моћи баш до пола 4 да радимо, него можда мало раније.

Довршено у 15:16 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА